

மனோசுரிகை மயசுரிகை

(புகலிடத்துப் பெண்கள் கவிதைத் தொகுப்பு)

மறையாத மறுபாதி

இரண்டாம் பதிப்பு : பெப்ரவரி
1993

வெளியீடு : எக்ஸில்
27, RUE JEAN MOULIN
92400 COURBEVOIE
FRANCE

அட்டை ஓவியம் : சாம்சன்

MARAIATHA MARUPAATHI

SECOND EDITION : FEB 1993

PUBLISHED BY : EXIL

27, RUE JEAN MOULIN
92400 COURBEVOIE
FRANCE

COVER DESIGN : SAMSON

மறையாத மறுபாதி

புகலிடப் பெண்கள் கவிதைகள்

வெளியீடு
புகலிடக் கருத்து இலக்கியம்

உள்ளே

பதிப்புரை	4
சமர்ப்பணம்	5
முன்னுரை	6
நாங்களும் மனிதர்கள் தான்	16
WE ARE ALSO HUMAN BEINGS	18
ஏனென்ற வித்தியாசங்கள்	20
பேராசையினாலன்றோ யுத்தம்	22
ஒரு சத்தியம்	24
சின்னவளாய்	26
ஆடலின் அர்த்தங்கள்	27
இருட்டைப் பிய்க்கும் வெளிச்சப்பறவைகள்	29
பலமான கேள்விகள்	30
சாம்பற் பூச்சிகள்	31
அடிமை வர்ணிப்பு	32
முண்டங்களே	33
மாப்பிள்ளைக்கு வந்தனங்கள்	34
அப்பிள் மரத்தடியில் மாங்காய்களைத் தேடி	36
சமவெளி	37
பலமாகும் முடங்கள்	39
விடிவை நோக்கி	40
உரிமைகளை மீட்டுப்போம்	42
அம்மாவும் நானும்	43
நினைவுத் தொடரில்	45
ஆண்	47
போலி எழுதுகோல்கள்	48

அகதியின் புலம்பல்	50
அனுதாபம்	51
விற்பனை	52
வெளியே வா	53
பிரகடனம்	54
நாமும் மனிதராய்	56
பெண்ணாக ஒரு அகதி	59
நகர்வு	60
சுவடுகளின் தொடக்கம்	61
தர்பாரின் தகர்வு	62
சகுனம்	64
புரியாத புதிர்	65
உன்னோடு	66
கன்னி	67
அம்மாவிற்கு	68
ஏக்கம்	70
நெருடல்	72
உயிருள்ள சடலங்கள்	74
தொலைவிலில்லை	75
அழையா விருந்தாளிகள்	76
ஓர் உடன்படிக்கை	77
என்று	78
மீண்டுமொரு இருளுக்காய்	80
நாடக மனிதர்கள்	81
அடக்கம்	82
இருளினுள்ளே	83
சிந்திப்போம் நிந்திப்போம்	84

பதிப்புரை

* மறையாத மறுபாதி *, இது எங்களின் முதலாவது வெளியீடு. அதுவு பெண்களின் புகலிடக் கவிதைகள் என்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. நாம் அறிந்த அண்மைய இலக்கிய உலகில் இது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பு. இக் காலகட்டத்தின் நிர்ப்பந்தம், தமிழ் இலக்கிய உலகில் புதிய பரிமாணமாய் புகலிட இலக்கியம் உருவாகியிருக்கின்றது. பெண்களின் இலக்கிய சுவடுகளில் இப் புகலிடம் ஆரோக்கியமான சிருஷ்டிகளை படைத்துள்ளது. இதில் குறிப்பாக கவிதைகள் முக்கியமான அம்சமாகின்றன.

ஈழத்திலே இது வரைகாலமும் இருந்த, இருக்கின்ற பெண்ணடிமைக் கலாச்சாரத்துக்கு பலமான அடியின் நாதமாக வந்த " சொல்லாத சேதிகள் " கவிதைத் தொகுதியின் பிற்பாடு, அதன் இரண்டாவது அடி புகலிடத்தில் ஒலிப்பதை இங்கே காணலாம். வளர்ச்சியடைந்த ஒரு சமூகத்தின் சுற்ற சூழலோடு விலங்குகளைப் போல் கலாச்சார விலங்குகளை சுமந்து வந்த பெண்கள் அவற்றைக் கழற்றி எறிய முனைவதை இங்கு காணலாம்.

இக்கவிதைகள் இச் சிறு சஞ்சிகைகளுடன் செத்து மடியாமல், இக்காலத்தின் பதிவுகளாகவும், பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் உந்துசக்தியாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதே எமது அவா. எழுதுவதென்பது இடிவிழுவுதற்கொப்பான இன்றைய சூழலில், படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களை தேடிப்பிடிப்பது இயலாத காரியம் என்பது இலக்கிய உலகம் அறிந்த ஒன்றுதான். உண்மை எழுதப்பறப்பட்ட பலரும் தாம் யார் என்பதை பரம இரகசியமாக வாசகர்களிடம் விடுவதும் உண்மையைத் தேடுவோர் மத்தியில் எழுதுபவர் யார் என்ற தேடல் அநாவசியமாய் போவதும் இக் காலகட்டத்தின் முக்கிய அம்சம்.

எனினும் எம்மால் முடிந்த வரையில் இவை பெண்களின் கவிதைகள் தான் என ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் பெரும்பாலும் நமது குரல் (ஜோர்மனி), கண் (பிரான்ஸ்), சக்தி (நோர்வே) ஆகிய பெண்கள் சஞ்சிகைகளில் இருந்தும் மற்றும் புகலிடத்தில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்புகலிடத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பெண்கவிஞர்களை ஊக்குவித்து அவர்களின் கவிதைகளை பதிவுகளாக்கிய திருமதி. தேவிகா கங்காதரன், இப்புகலிட பெண்கள் கவிதைகளின் உருவாக்கத்தில் மிகவும் முக்கியமானவர். இக்கவிதைத் தொகுப்பை நிறைவு செய்வதற்கு சகல வழிகளிலும் உறுதுணையாய் இருந்த அனைத்து நண்பர்களுக்கும், முகப்பு ஓவியம் வரைந்துதவிய சாம்சன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். இத் தொகுப்பு நிச்சயம் உங்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்படும் என நம்புகின்றோம்.

பதிப்பாசிரியர்

புகலிடக் கருத்து இலக்கியம்

மறையாத மறுபாதி

நா

4

சமர்ப்பணம்

தமிழர்களின்
நீண்ட கால
சமூக வரலாற்றில்
எழுத்துக்காகக்
கொலைசெய்யப்பட்ட
முதற்பெண்
அரசியல் விமர்சகி
ராஜனி அவர்களுக்கும்

அடிமைக்
கலாச்சாரத்தினாலும்
அராஜக சூழலாலும்
வாழ்வைப்
பலியாக்கிக் கொண்ட
பெண்நிலைவாதி
இளம் கவிஞை
சிவரமணி அவர்களுக்கும்

நா

5

மறையாத மறுபாதி

முன்னுரை

காலம் காலமாய் படும் அடிமைத்தனங்களைக் கடல் கடந்தும் விட்டுவிட முடியாமல் எண்ணிலடங்காத் துயரங்களையும், எழுச்சி மிக்க விடுதலை உணர்வையும் உங்கள் கைகளில் தவழும் இக்கவிதைகள் கொண்டு வருகின்றன.

இக்கவிதைகள் அனைத்தும் இலக்கண வரையறைக்குட்பட்ட கவிதைகள் தானா என்ற மொழியாராய்ச்சியை ஒருபுறம் நிறுத்திவிட்டு - இந்தப் பெண்கள் என்ன சொல்ல வருகின்றார்கள் என்பதையும் அவர்களின் உணர்ச்சிக்கொந்தளிப்பில் தெரிவது என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்வதுதான் முக்கியமானது.

இக்கவிதைகளை புரிந்து கொள்வதற்கு, இக்கவிதைகளின் வரவுக்குக் காரணமாயிருந்த பெண் அடிமைத்தன கருத்தியல்புகள் பற்றியும் அவை உதிர்ந்த தொடங்குவதற்கும் அவற்றை உடைப்பதற்கும் முக்கிய காரணமாக விருந்த ஈழத்தின் இக்காலப் போர்ச்சூழல் பற்றியும் அப்போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு, சாதனைகள் என்பன பற்றியும் நான் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

"இந்த யுத்த நிலைமையை உண்மையில் பெண்கள்தான் துணிச்சலோடு வெளியில்வந்து எதிர் நோக்கினார்கள். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களே தனித்தும் அணிதிரண்டும் இந்திய இராணுவங்களின் அட்டேழியங்களுக்கும் இழிவான சிறுமைப்படுத்தல்களுக்கும் எதிராக நிமிர்ந்து நின்றார்கள்.

இந்தப் போராட்டத்தின் மத்தியில் தமது குடும்பத்திற்காகவும் ஏன் முழுத் தேசத்திற்காகவுமே போராளிகளுடன் மன்றாடியும் குரல் கொடுத்தும் முன்னணியில் நின்றவர்கள் பெண்களே. மட்டுநகரில் உண்ணாவிரதம் இருந்ததின்மூலம் துப்பாக்கிகளை மீறிப் போராடியவர்களும் பெண்கள்தான். இந்த மண்ணையும், இந்த மண்ணைச்சுழந்திருக்கின்ற அரசியல் துனியத்தையும் ஆழ்ந்து நோக்கும்போது நமது எழுச்சி மிக்க பெண்வரலாறு ஒரு வெற்றிச் சாதனைதான். எங்கும் அதிருப்திகள்தான்; ஏமாற்றங்கள்தான்; ஒன்றும் செய்துகொள்ள முடியாத இயலாமைதான். ஆனாலும் நாங்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடவில்லை. நாம் சாதித்தேயிருக்கிறோம் ஏதோ கொஞ்சமாயினும்."

ராஜனி திராணகம்
"முறிந்த பனைகள்"

மறையாத மறுபாதி

மா

6

இன்றைய ஈழப்போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு மிகவும் பலமானதாக இருந்தாலும்கூட இப்போராட்டம் "பெடியன்" போராட்டமாகத்தான் கருதப்படுகின்றது. இன்று எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் ஆயுதப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதையோ, உண்மையைச்சொன்னால் உயிர்போகுமென்று தெரிந்த தூழலிலும் உண்மையைச் சொல்லப்பறப்பட்ட ராஜனியையோ அன்னை பூரணியையோ, அன்னையர் முன்னணியின் போராட்டத்தையோ போராட்டம் பற்றிப் பேசுபவர்கள் கவனத்திற்கொள்வதில்லை. இவைகள் யாவும் பெண்கள் என்பதால் வந்த உதாசீனம்தான்.

இத்தகைய நிலைமைகளில் இருந்து எங்கள் இருப்பைப் பேணிக்கொள்ள நாம் போராட வேண்டியுள்ளது. இந்தப்போராட்டத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவும் முனைப்பாகவும்தான் நாம் இக்கவிதைகளை இனங்காணலாம்.

புராண இதிக்காச காலங்களில் இருந்து இன்றைய இலக்கியங்களவரை ஏறக்குறைய எல்லாப் படைப்புகளும் பெண் கற்பைக் காப்பவள் என்றும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு அணிகலன்களைப்பூட்டியும் "பொம்பிளை சிரிச்சாப்போச்சு" என்றும்..... எப்போதும் அவர்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவே! பெண்களின் உணர்வுகள் சிந்தனைகளை திட்டமிட்டே கட்டிப்போட்டு இடையிடையே "தாய்க்குலமே" கோஷம் வேறு போட்டுக்கொண்டும் இன்னும் அண்மைக்காலங்களில் "உங்களை நாங்கள் மறக்கவில்லை" என்பதுபோல் சிறு சிறு சலசலப்புகளோடும் பெண்கள் பற்றிய பரிமாணங்கள் அடங்கிவிடுகின்றன.

சில முற்போக்குப் பேசுகின்ற இளைஞர்கள் மட்டத்தில் கூட "உங்களிற்கு இன்னும் என்னதான் தேவை" என்று இப்போதும் கேட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எதைக் கருதுகின்றார்கள் என்றால்- எத்தனை நாடுகளில் பெண்கள் நாட்டை ஆளுகின்றார்கள்? எவ்வளவு பெண்கள் பெரிய பதவிகளில் ஆண்களுக்குச்சரி நிகராக வேலைசெய்கின்றார்கள்? இவர்களுக்கு இதற்கு மேல் என்னதான் தேவையென்று.

நாங்கள் இன்னமும் உரத்த குரல்களில் சொல்லுகின்றோம் "நாங்கள் இன்னமும் சுதந்திரமாக இல்லை நீங்கள் தருவதாகக் கருதுகின்ற காரும் பங்களாவும் மூன்றுவேளைச் சாப்பாடும் இன்னும் பொன்னும், மணியும், பட்டும் இவ்வகையறா அனைத்துமேதான் எமது உண்மையான விலங்குகள். ஆயினும் இவைதான் சுதந்திரம் என்ற நினைப்பில் இருந்து நீங்கள் இன்னும் விடுபடவில்லை."

எனினும் எங்களிற் பலர் இன்னும் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் "ஐயோ அவர் எனக்கு எல்லாச் சுதந்திரத்தையும் தந்திருக்கிறார். எனக்கு ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை" என்று. இந்த வகையான எண்ணங்கள் அனைத்தும் கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட கிளியொன்று கொட்டகைக்குள் திறந்து விடப்படும் போது தன்னைச்சுற்றி ஒரு கவர் இருப்பதையோ அங்கிருக்கும் வாசலின் திறவுகோல் தன்னிடமில்லை யென்பதையோ இச்சிறு சுதந்திரத்தில் இழந்து விடுவது போலத்தான். வானில் வட்டமிடும் பறவையின் சுதந்திரத்தைக் காணும் வரை கொட்டகைக்கிளிக்கு தனது உலகம் சிறையென்று தெரியவரப் போவதில்லை. இதே போன்று பல பெண்கள் கூண்டுக்கிளிகளாகவும், "இன்னும் சிலர்

மா

7

மறையாத மறுபாதி

கொட்டகைக்கிளிகளாகவும் மட்டுமேதான் இருந்துவிட முடிகின்றது. இவர்கள் வானில் பறக்கும் பறவையைத் தாங்கள் பார்க்கமுடியாமல் இருக்கும் நிலைமையினை முதலில் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணமாக பெரும்பாலான பெண்கள் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களை கருத்தளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட இவர்கள் கலாச்சாரத்தைப் பேணுவதில் மிகவும் அக்கறையாகவுள்ளார்கள். கலாச்சாரமாக இருப்பதுவே தமக்குரிய அந்தஸ்து கௌரவங்களைப் பேணிக்கொள்வதாக எண்ணுகிறார்கள். எங்கள் கலாச்சாரத்திற்கும் பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும் இடையேயுள்ள நெருக்கமான உறவை இவர்கள் புரிந்து கொண்டாலும் இப்போலிக் கௌரவங்கள் இவர்களைக் கட்டிப்போட்டு வைத்திருக்கின்றன. பெண்கள் இவற்றையெல்லாம் புரிந்துவிட்டால் போராடப் புறப்பட்டுவிடுவார்கள் என்னும் பீதி இவர்களை இப்படியும் பேசவைக்கும்." பெண்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சனைகள் பற்றி கதைக்கலாம் தான், ஆனால் எங்களுக்கு என்றொரு கலாச்சாரம் இருக்கல்லோ" என்று.

ஆண்கள் கொடுக்கும் சுதந்திரங்களும், இவர்கள் வாங்குகின்ற சுதந்திரங்களும் இப்படித்தான் திருப்திப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன. இவ்வகையான முரண்பாடுகளின் நிமித்தம் ஆணாதிக்கத்தை துவம்சம் செய்யப் பல கவிதைகள் இங்கே படைக்கப்பட்டுள்ளன.

"கணவனின் பசியைக் காதலுடனும்
கவனமுடனும் தீர்க்கவேண்டியது
பெண்கள்தான்.

.....
ஒவ்வொரு வருடமும்
கிடைக்கிறது அவளுக்கொரு
உயிருள்ள பொம்மை.

.....
ஏ!பெண்களே!
ஆண்களின் பாஷையில் பார்வையில்
மூடர்களே!"

என்று, மல்லிகாவும் இதேபோல் ஏனைய கவிஞர்களும் தங்கள் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள்.

ஈழத்தின் இன்றைய போராட்ட சூழல் மக்களை மேற்கத்தைய நாடுகளை நோக்கித் தள்ளிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. நாட்டை விட்டு வெளியேறும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் - ஏஜன்சிக்கு கட்டும் பணம் பாஸ்போட் கெடுபிடிகள் இன்னும் வந்து சேருவதற்குள் படும் இன்னல்கள்- எல்லாப்பிரச்சனைகளும் ஒன்றாக இருப்பினும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் மேலதிகமான முக்கிய பிரச்சினையாகின்றது.

இவர்கள் இங்கு வந்து சேர்ந்ததும் கற்பை(?) நியாயப்படுத்த தீக்குளிக்கவேண்டியுள்ளது. கணவன் என்றும் காதலனென்றும் கைகோர்க்க வந்தவர்கள் வந்து சேர்ந்ததுமே துரத்தியடிக்கப்பட்டு திக்குத்திசை தெரியாத தடுமாறும் அவலங்கள் ஏராளம். இவ்வளவு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் எத்தனையோ கனவுகளுடன் புகலிடத்திற்கு வரும் பெண்களுக்கு அடுக்கடுக்கான சோதனைகள் ஏமாற்றங்கள்

மறையாத மறுபாதி

8

இங்குள்ள சுதந்திரமான சூழலை தங்களுடைய மனைவிமார், பெண்குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டால் தங்களுக்கு மிகவும் சிரமம் என்பதனால் ஈழத்தைவிட இங்கு கூடுதலான ஒடுக்குமுறை நிலவுகின்றது. இன்னும் இங்குள்ள மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதிலும் அசிரத்தை காண்பிக்கப்படுவதினால் இத்தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக்கூட புரிந்து கொள்ளமுடியாத பயங்கரமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

இந்தப் பெண்களுக்குத் தங்கள் பிரச்சனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள, வெளிய்படுத்த எந்த அமைப்புகளுமே இல்லாத நிலையில் பார்லில் 1986ல் "இலங்கை மகளிர் சங்கம்", ஜேர்மனியில் 1988ல் "பெண்கள்வட்டம்" போன்ற அமைப்புகள் தோற்றம் பெற்றன.

இலங்கை மகளிர் சங்கத்தினால் "கண்" (யூலை 1986-தை1990) என்ற சஞ்சிகையும் பெண்கள் வட்டத்தினால் "நமது குரல்" என்னும் சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டன.

இச்சஞ்சிகைகளின் படிமுறை வளர்ச்சி உண்மையில் மிகவும் கணிசமானதாகவுள்ளது. இப்படிப்பட்ட சஞ்சிகைகள் எக்காரணங்கொண்டும் நின்று போவது கவலைக்குரியதே. இச்சஞ்சிகைகள் நின்றுபோகாது ஊக்குவிக்கப்படும் நிலை இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

இச்சஞ்சிகைகளின் நான்கு வருட காலங்களில் எத்தனையோ மாற்றங்கள்-வளர்ச்சிகள். இந்த மாற்றங்கள் இங்கு வாழும் பெண்களின் கருத்துக்களின்-வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புகள் தான். ஒரு மாற்றத்தை அல்லது விடுதலையை வேண்டி ஒரு பொறி தோன்றினாலும் கூட அது அந்த மாற்றம் அல்லது விடுதலை தேவையென்பதையே சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது.

தற்போது நோர்வேயில் இருந்து வெளிவரும் "சக்தி"யும், ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கும் "ஊதா"வும் இன்னும் இப்பெண்களின் குரல்கள் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பதை உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இவ்வாறான பெண்கள் சஞ்சிகைகளுள்ளிருந்தும், பெண்கள் அமைப்புகளில் இருந்தும் தம்மைத்தாமே நெறிப்படத்திக் கொள்ளும் பெண்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடி "பெண்கள் சந்திப்பு" ஒன்றை ஜேர்மனியில் நிகழ்த்தி வருகின்றார்கள். இது புகலிடத்தில் பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கியமான வளர்ச்சியாகும்.

இந்த வளர்ச்சியானது 1993ல் பெண்கள் தினத்தையொட்டி "பெண்கள்மாநாடு" ஒன்றை பேர்லினில் நிகழ்த்தவிருக்கின்றது. இவைகள் யாவும் இங்குள்ள பெண்களிடத்தே விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

இப்பெண்கள் சந்திப்பு ஆண்டு வெளியீடாக "பெண்கள் சந்திப்பு மலர்" ஐ வெளியிடுகின்றது. இவ்வாறான வெளியீடுகளின் பிரசவங்கள்தான் எம்கைகளில் உள்ள கவிதைகள்.

இந்த வளர்ச்சிகளை இனம்காண்பவர்களிடையே கூட ஏற்படும் சலசலப்புகளையும் இங்கு குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். உதாரணமாக ஜேர்மனியில் நான்கு வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் கூட பெண்களின் நிகழ்ச்சிகள் என்று வந்ததுமே சலிப்புகள் தொடங்கிவிடும்.

மறையாத மறுபாதி

9

மல்லிகா இடையிடையே குறிப்பிடுவதுபோல "எங்களுடைய நிகழ்ச்சி தொடங்கத்தான் ஆண்கள் அடுத்தவரிடம் குசலம் விசாரிப்பார்கள். மெல்லக்கண்ணையர்வார்கள். பென்சிலால் கிறுக்குவார்கள். etc.....etc....."

அருகில் இருக்கும் நண்பர்கள் மெல்லிய கொடுப்புச்சிரிப்புடன் "நீங்கள் உணர்ச்சிவாசப்படுகின்றீர்கள்?" என்பார்கள். பிரச்சனை எங்கள் சம்பந்தப்பட்டது. அடிவாங்குபவனுக்குத்தான் அதன் வேதனை தெரியுமே தவிர அடிப்பவர் களுக்குல்ல.

என்னதான் சமுதாயம் மாறவேண்டும் - அடிப்படையே மாற்றவேண்டும் என்று கட்டுரைகளாக எழுதுபவர்களும் அடித்துப் பேசுபவர்களும் கூட, பெண்கள் மாற்றம் வேண்டி நின்றபின் அதற்கு வரைவிலக்கணம் வேறு வைத்திருப்பார்கள். "எல்லாம் சோசலிசப் புரட்சியாலேயே சரிக்கட்டிவிடலாம். இவைக்குத் தேவையில்லாத வேலை."

எந்தவொரு சக்தியும் அடக்கியொடுக்கப்படும்போது அது தனது விடுதலைக் கான எத்தனிப்பைத் தொடங்கும். போராடும். இதேபோலத்தான் பெண்களும் என்பதைக் கற்றுத் தெரிந்தவர்கள்கூட உணர மறுக்கிறார்கள்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளை நோக்குமிடத்து அனேகமாக பின்வரும் அம்சங்கள் குறித்த வெளிப்பாடுகளாக உள்ளது.

- * அடிமைத்தனத்தை இனங்காணல்
- * ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு
- * சீதனம்
- * அடிமைத்துவக் கலாச்சார எதிர்ப்பு
- * புதிய சூழலில் பழமையின் பலவந்தம்

இக்கவிதைகள் "பெண்விடுதலை" சார்ந்திருத்தல் இயல்புதான் எனினும் சில கவிதைகள் புகலிடத்தில் காணப்படும் பொதுவான முரண்பாடுகளையும் ஈழத்தின் இன்னல்களையும் இனங்காட்டி நிற்கின்றன.

வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தும் இன்னும் கிணற்றுத்தவளைகள் போன்றிருக்கும் எமது சமூகத்தையும் எழுத்திலும் பேச்சிலும் விடுதலை வேண்டி நிற்பவர்கள் நடைமுறையில் முரணாக நிற்பதையும் புதிய சூழலில் பழைய கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காக்க முனையும் தாய்மார்களின் கட்டுப்பாடுகள் - பல பெண்கள் தமது விடுதலையை நோக்கி பலமான சக்திகளாக உருவாகுவதை நிரூபித்தனது "பலமாகும் முடங்கள்" இல்

"முடமாக்கும் முயற்சியில்

நான்

பலமாகிக்கொண்டிருப்பதை

செவிட்டுக்காதுகளுக்கு

உரத்துக்கூறுகிறேன்." என முழங்குகிறார்.

நிரூபாவின் பெரும்பாலான கவிதைகள் சந்ததி இடைவெளிகளுக்கிடையில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும் மாற்றங்களினால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும் இனங்காட்டுகின்றன. உதாரணமாக

மறையாத மறுபாதி

10

"சடங்குகள் என்ற
கிடங்குகள் தாண்ட
வெகுவாய் விரைந்தன
கால்கள்"

என "சமவெளி" என்னும் கவிதையிலும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இதே சமயத்தில் வெளிநாட்டு நாகரிகத்தை சட்டென்று பற்றிப்பிடிப்பவர்களுக்குக் கூட எங்கள் இரத்தத்தில் ஊறவைக்கப்பட்டுவிட்ட "பொம்பிளை சிரிச்சால் போச்சு" இன்னும் அதே இடத்திலேயே.

இதனை மைத்ரேயி மிக அழகாக
"தனியாய் குழுமியிருந்தபோது
ஏதோ பகிடி விட்டு
வாய்விட்டு நாம் சிரித்தோம்.

.....
அப்போது நீ சொன்னாய்
"ஐயைய்யோ" பெண்பிள்ளைகள்
இப்படிச்சிரிக்கலாமா?"

என்று சுட்டிக்காட்டி

"உன் மாற்றத்தின் திசை
முன்னோக்கியல்ல
பின்னோக்கி

அதுவும் எம் பாட்டி காலத்திற்கு."

என்று கவலை கொள்கிறார்.

இன்னும் இதுபற்றி,

"முகம் பார்த்து
புன்னகை விரித்ததாலே
புகையிலையுடன் ஒப்பிட்டு
....."

என "என்று" கலிஸ்ரா அழகாகச் சாடுகிறார்.

மற்றும் எங்களுடைய சமுதாயத்தில் பெண்கள் குழந்தைப்பருவமுதலே பாரபட்சமாக வளர்க்கப்படுவது இனியும் தொடரக்கூடாதென்று "ஒரு சத்தியம்" செய்யும் கோசல்யா

"அவனது
வளர்ச்சிக்காக
எல்லாமே விசேடமானது
அக்கறைகள் அதிகமானது"

என்று இனம் காட்டும் அதேவேளை, கல்யாணி "பலமான கேள்வி"யை எழுப்புகிறார்.

"அம்மா!
தம்பியைமட்டும்
கடைக்குப்போக
படிக்க

விளையாட
அனுமதிக்கிறாய்.
என் எனக்கு மட்டும்
மறுக்கிறாய்?"

மறையாத மறுபாதி

11

மேலும் பாணுபாரதி,

"தம்பி தலையில் குட்டினான்.
எதற்காக என்று கேட்டேன்
ஆணோடு சரிநிகரோ?
அடங்காத குமரியென்றாள் அம்மா."

என "அடக்கம்" என்னும் கவிதையில் கூறுகின்றார்.

இப்பாரபட்சத்தின் மொத்தவிளைவை பிரியதர்சினி இவ்வாறு பின்வரும் வரிகளினால் விளக்குகின்றார்.

"காலங்காலமாய்
தன்னம்பிக்கை
என்னிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டிருப்பதால்
மனதால் நான் ஒரு கைதி."

இன்னும் மல்லிகா

"லொலி மரத்தினில்
ஏறிக்கொள்ளவும்
நல்ல பழங்களைப் பிடுங்கி உண்ணவும்
இனி எனக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளதாம்
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

.....
மணற் குவியலில் புரளவும்
தம்பியுடன் சண்டை பிடிக்கவும்
இனி என்னால் முடியாதாம்"

என நிலைமையை உள்ளபடி விளக்கும் "ஏனிந்த வித்தியாசங்கள்" மல்லிகா

"சகோதரிகளே! எழுங்கள்.
பயம் விடுத்து முன்னேறுங்கள்
மௌனத்தை எடுத்தெறியுங்கள்
கண்களைத் திறவுங்கள்.
இப்பிராமணச் சட்டங்களை
விரட்டியடி யுங்கள்."

என்று அறைகூவல் விடுகின்றார்.

மேலும் கல்யாணி தன்னுடைய "சாம்பற்பூச்சிகள்" கவிதையில்
"நீங்கள் அடுக்கிய விறகுக்கட்டைகள்" என்று ஆண் வர்க்கத்தினால் அவர்களுக்குச் சாதகமாக செய்யப்பட்ட விதிகளை விழிக்கின்றார்.

இன்னும் சாமத்தியச்சடங்குகள் செய்விக்கப்படுகின்ற பெண்கள் - ஏன் இவைகள் செய்யப்படுகின்றன? - ஏன் எங்களுக்கு மட்டும் தான் வயதுக்கு வந்துவிட்டதா? - என்ற வினாக்களை இவர்கள் எழுப்புவார்களாயின் நிச்சயம் புரிந்துகொள்வார்கள். சீ கேவலம். இயற்கையாக உடலில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்குக் கூட இவர்கள் "பொண்ணு ரெடி" என்று தம்பட்டம் அடிப்பது, இந்த நாகரீகச்சூழலிலும் இன்னும் இரட்டிப்பு வலுவடன் அரங்கேற்றமாகிக்கொண்டதான்

குழந்தைப்பருவமுதல் பெண்கள்மீது பலவந்தமாகச் சுமத்தப்படும் விலங்குச் சடங்குகளை இனிமேலும் நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று பாமினி "பிரகடன"ப் படுத்துகிறார்.

"காரணமின்றி என்மீது
தொடரப்பட்ட
வன்முறைகள்
அவள்மீதும்
தொடரப்பட நான்
அனுமதிக்கப் போவதில்லை"

எமது சமூகத்தில் அன்றுதொட்டு புரையோடிக்கிடக்கும் "சீதன" அரக்கர்கள் சமூகத்தில் ரூபாவில் இலட்சமாய்க்கேட்டவர்கள், "காட்" டுடன் கார், வீடு, பங்களா என்றும் இருந்துவிட்டால் பிராங்கிலும் டொச் மார்க்கிலும் அல்லவோ இலட்சங்களாய்க் கேட்கிறார்கள்.

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொழுத்துவோம்."

பெண்கள் விலைகொடுத்து வாங்கும் "பொம்மை" களில் இந்த மாப்பிள்ளைகள் மிகவும் விலையுயர்ந்தவர்கள். இந்தப்பொருளை அதிக விலைகொடுத்து வாங்கி பின் நாங்களே அடிமையாய் போவது- நாங்கள் பணம் கொடுத்து விலங்குகளை வேண்டி எங்களுக்குே பூட்டிக்கொள்வது.

"விலைப்பட்டவரே
விலகிச்சென்றுவிடும்
உமக்கு
என்கோடி வந்தனங்கள்"

என்று நிருபா "மாப்பிள்ளைக்கு வந்தனங்கள்" கூறுவதையும்

"சீதனத்திற்கு
வழியில்லாததால்
எம்மைச்சுற்றி
உரசிப்பார்க்கும்
இளைஞரில்

ஒருவன்கூட
புருசனாய்வர
தகுதியிழந்தான்."

என்று "கன்னி"யில் பி.ஆர்.ரஞ்சினி சீதனத்தைக் காறி உமிழ்வதையும்

மேலும்,

"மாப்பிள்ளை வாங்கல்லியோ
மாப்பிள்ளை வாங்கல்லியோ
விலைகளை நிறுத்தி
விருப்புகளுக்கு
இனியாவது
முதலிடம்கொடு"

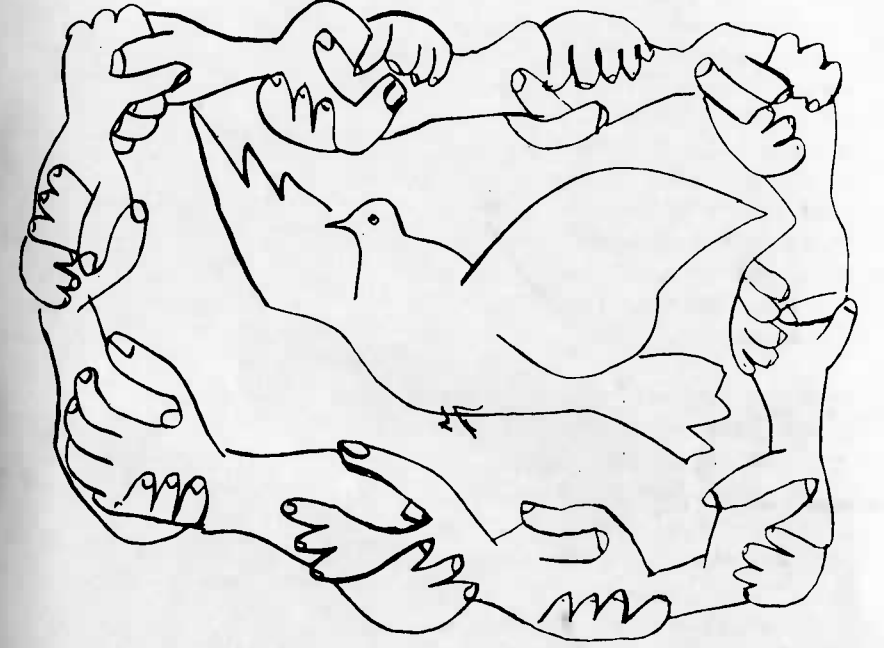
என்று பாமினி "விற்பனை" செய்து

"சமையல் தொடங்கி
படுக்கைவரை
இலவசசேவை
வழங்கியது போதும்.
சுமைகளும்
துளி துளியான
துன்பத்தின்
வெளிப்பாடுகளும்
மட்டும்
உனதல்ல
குழவுள்ள சகலவற்றிலும்
உனக்கும் சம்பங்குண்டு
வெளியே வா!"

இவைதாம். நாம் வெளியில் வரவேண்டும். இந்த இயற்கையின் உயிர்ப்புகள் அனைத்தையும் சமமாய்த் தரிசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இக்கவிதைகளைப் பார்க்கும் எவர்க்கும் வரும் என்பது திண்ணம்.

20.12.92

லக்ஷ்மி
பாரீஸ்

PICASSO
MAINS ENTRELACÉES/PEACE ON EARTH

நாங்களும் மனிதர்கள் தான்

ஓய்வின்போது ஆடவர் கூடி
பற்பல விடயங்கள் மகிழ்வுடன் பேசுவர்
அரசியலெனவும் அபிவிருத்தியெனவும்
தொழிற் சாலைகள் பற்றியும்
பொருளாதாரம் பற்றியும்
பணத்துடன் சுகபோகங்கள் பற்றியும்
இன்னும் சங்கம் மற்றும் முதலாளிகள் பற்றியும்
என்று பற்பல விடயங்களை அவர்கள் பேசுவர்
இவர்களின் பேச்சில்
இலாபமும் வரும் இழப்பும் வரும்
யுத்தம் தொடக்கம் அமைதி வரைக்கும்
உலகிலுள்ள பிரச்சனை சகலதும்
கருத்துக்கள் சொல்வார்
இவைபற்றியெல்லாம் பேசும் இவர்கள்
பெண்கள் பிரச்சனை பற்றி
பேசுவதுண்டோ?

நாங்களும் முழுநாள் வேலை செய்கிறோம்
ஓய்வே இல்லை
யாரும் கவனிக்கா விடயங்களாக
எங்கள் சம்பளமும் எங்கள் மகிழ்வும்
கணவன்களினதும் முதலாளிகளினதும்
'தொழிலகங்களில்' எங்கள் சீவியம்.
எங்களிற்காய் குரல்கொடுக்க
எங்களின் இழப்புக்கள் பற்றிப் பேச
தொழிற் சங்கங்கள் எதுவுமிங்கில்லை.
நாங்கள் சமைத்த உணவை உண்டும்
நாங்கள் செய்யும் வேலையைப் பார்க்கவும்
எப்போதும் விருப்பமாய் இருப்பார்கள் ஆண்கள்.

கணவனின் பசியைக் காதலுடனும்
கவனமுடனும் தீர்க்க வேண்டியது
பெண்கள் தான்.
இல்லையென்றால்
கோபந்தான் கொள்வான் ஆண்.
ஓதுக்கினர் அவர்கள்

மறையாத மறுபாதி

16

ஆண்களின் சுகத்தினில் பெண்கள் கருவிகள்.
அச்சந்தனில்தான் பெண்களின்
வாழ்வெனினும்

'குடும்பத்தலைவர்களாய்' மெச்சப்படுபவர்
ஆண்கள்.

அது சரி
நான் செய்யும் கடமைக்காகவும்
காதலுக்காகவும்
இந்தப் பெண்கள் எதுவும் பெறுகிறார்களா?
ஏனில்லை?
ஓவ்வொரு வருடமும்
கிடைக்கிறது அவளுக்கொரு
உயிருள்ள பொம்மை

ஏ! பெண்களே
ஆண்களின் பாசையில் பார்வையில்
முடர்களே!
இன்னும் எவ்வளவு காலம் தாமே உயர்வென்கிற
ஆண்களின் சூதாட்ட விடுதிகளில்
உங்களின் காத்திருப்புக்கள்.

ஆண்களுக்கு நாம் சரிசமென்பதை
நேருக்கு நேரே சொல்லிட எழுவீர்!
நாங்கள் மனித ஜீவிகள் என்பதையும்
அவர்களிடம் சொல்வீர்!
எங்களின் உரிமைபோல்
எங்களின் வெற்றியையும்
எமதெனக் கொள்வீர்.

மறையாத மறுபாதி

17

WE ARE ALSO HUMAN BEINGS

*When men get together at leisure.
They talk about various things with
pleasure.
Politics, development and factories,
Economics, money and luxuries!
Workers, payments, trade unions and
bosses,
They also talk about gains and losses,
About wars and peace and latest news,
Problems in the world, and their views,
But do they ever speak, of the
problems of women?*

*We also work all day without leisure,
Nobody cares about our pay or pleasure!
We live in a "factory" where husbands
are bosses!
No trade unions to defend us, or talk
of our loses,
Men are always eager to look,
At the work we do, and the food we
cook!
Women must serve the husbands hungry!
With love and care, Oh! otherwise they
are angry!
Women are always considered as fools
As men fancy.... they are used as tools!
Although women live in fear....
Men! the "breadwinners" are blessed
with cheer.
For all the love and duties done,
Wont the women get anything in
return?*

*Understanding, love, or anything at all....
Why not ? every year she gets a living
doll!*

*Oh you women, the so called fools!
How long you wait in gambling pools,
With men who think, only they are
great....
We are equal to men, We must tell
them straight,
Come! tell them that we are human
beings!
We shall fight for our rights and win
our themes.*

ஏனிந்த வித்தியாசங்கள்

நூண்டில் - பங்குனி, சித்திரை 1992

லொலி மரத்தினில்
ஏறிக்கொள்ளவும்
நல்ல பழங்களை பிடுங்கியுண்ணவும்
இனி எனக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளதாம்.
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

மணற்குவியலில் புரளவும்
தம்பியுடன் சண்டைபிடிக்கவும்
இனி என்னால் முடியாதாம்.
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

தோழிகளோடு கூடியிருக்கவும்
வெளிக்கிணற்றினில் அள்ளிக் குளிக்கவும்
இனி எனக்கு விலக்கப்பட்டள்ளதாம்.
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

பள்ளிக்கு முழுக்குப் போடவும்
வீட்டு வேலைகள் தெரிந்து கொள்ளவும்
விரைவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

பெற்றோரைத் திருப்தித்து
விருப்பமில்லா மணஞ்செய்ய

விரைவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

கணவனுக்கு விசுவாசியாய்
பதிவிரதையாவதற்கும்
இல்லாவிடின் தவறாமல்
அடியுதைகள் வாங்கிடவும்
பெண்ணென்ற காரணத்தால்
ஏனிந்த வித்தியாசங்கள்?

இப்பொய்மையைச் சசித்துக்கொள்ள
இனியுமென்னால் முடியவில்லை
பெண்ணிற்கான சமவிடம்
இவ்வுலகினில் கிடைக்கவேண்டும்.

சகோதரிகளே எழுங்கள்
பயம் விடுத்து முன்னேறுங்கள்.
மௌனத்தை உடைத்தெறியுங்கள்
கண்களைத் திறவுங்கள்
இப் பிராமணச் சட்டங்களை
விரட்டியடியுங்கள்.

எங்களுக்கான சமவிடத்தை
விட்டுக்கொடாமல் கேளுங்கள்.

சோர்வின்றி ஒன்றாகினால்
விடுதலை எம் கைகளிற்றான்.

அறிவீரா நாம் பெண்கள்.
நாம் பெண்களாதலினால்
முடியாதது எது நம்மால்?

பேராசையினாலன்றோ யுத்தம்

பெண்கள் சந்திப்பு மலர் - 1992

சிலர் செல்வந்தர்களாயிருக்கின்றனர்
சிலர் வறியவர்களாயிருப்பதால்.

எல்லோரும் மனிதர்களேயாயினும்
வாழ்வு
சிலருக்கு இனிக்கையில்
சிலருக்குக் கசக்கிறது

எங்களின் நிலங்களில்
உணவுப் பொருட்கள்
நிறைய விளைந்தும்
மற்றவர்கள் ஏறிவதையே நாங்கள்
உண்ண வேண்டும்.

எங்களின் நாடுகள்
செல்வந்தர் தயாரிக்கும்
குப்பைகளின்
தொட்டிகளாயின.

அங்கும் இங்கும்
எங்கு நோக்கினும்
மோதல் மோதல்
முடிவில்லா மோதல்.
மண்ணிற்காகவும்
மண்ணெண்ணெய்க்காகவும்
மோதல் மோதல்
இனத்தின், மதத்தின், நிறத்தின் பேரால்.....

இந்த யுத்தங்களனைத்தும்
பேராசையின் விளைவால்.
நிறுத்துங்களிந்த மோதலை
என்று நான் சொல்வேன்.

ஒரு தாயாக என்னால்
ஒரு பிள்ளை மற்றயதைக்
கொலை செய்ய முயல்வதை
பொறுக்க முடிவதில்லை.

மறையாத மறுபாதி

22

வலியோடு போராடி
பெற்றெடுத்து வளர்க்கும்
பிள்ளையைக்
கொல்வதற்கு யாருக்கும்
உரிமையில்லை.

ஓவ்வொரு பிள்ளையின்
நரம்பிலும் ஓடுவது
பெண்களின் இரத்தம்.
எனவே, நான் சொல்கிறேன்
யுத்தங்களை நிறுத்துங்கள்.

ஒரு தாயாகவும் பெண்ணாகவும்
இனியும் பொறுக்கமுடியவில்லை என்னால்.

நியாயமற்ற போர்களின் தாசர்களினால்
ஆயுதங்களிற்கும்
சீருடைகளிற்கும்
செலவழிக்கப்படுகிறது பணம்
மற்றவர் தம்மால்
பிரபலமாகி நன்மைகள் பெற
இவர்கள்
வாழ்வையும்
வளங்களையும்
வீணாய் இழப்பார்கள்.

அவர்களின்
கொலைக்காரக் குண்டுகளின்
சோதனைக் களமாய்
எங்களின் நிலங்கள்.
கல்லறையாக மாறுகிறது
மூன்றாம் உலகம்

எனவே;
யுத்தங்களை நிறுத்துங்கள்
என்று நான் சொல்வேன்
அமைதியை அடைவதற்கு
வேறொரு விதியுண்டு
அது சிந்திப்பதால்
பெறுகின்ற நல்ல வழியொன்று.

மறையாத மறுபாதி

23

ஒரு சத்தியம்

குழந்தை
வீரிட்டமுதது
யதார்த்தமானதுதான்.

நமது குரல் - ஜப்பசி 1990

பந்துக்கள்
பரபரத்தார்கள்
இவர்களின்...
அவசரத்திற்காக
ஜனனம் நிர்வாணமானதா?

இனம் கண்டார்கள்
பிரார்த்தனைகள்
சாதகமானது

அன்னை
பாராட்டுப்பெற்றாள்
சடங்கு, சம்பிரதாயம்...
முன்னிற்கவேண்டியவளாம்

தந்தை
தந்தைவழி
தட்டிக் கொடுத்தார்கள்
பிரமாதமானதொன்றைப்
பிரகடனம் பண்ணியதாக.

பாட்டி
சொல்லியபடியே
உலக்கையொன்றை
கரையால் வீசினார்கள்
ஆண்பிள்ளைக்குரிய
சடங்காம் இது...

இவன்
வளர்ச்சிக்காக
எல்லாமே விஷேடமானது.
அக்கறைகள் அதிகமானது
தேவைகள் சித்திபெற்றன.

மறையாத மறுபாதி

மா
24

வாலிபம்
வரவேற்றது
அவனுடைய
எல்லாவற்றுக்குமே
விலை சொன்னது...

விழித்தான்
யார் நான்?
கொட்டிலில்
நிற்கும் கடாவுக்கும்...?
நான்:கடா....சீ...

இவ்வளவும்
இதற்காகத்தானா?
எல்லாமே
பொய்த்து நின்றது.

என்னிளையவர்கள்
எதிர்ப்பாலானவர்கள்
என்னதும் அவர்களதும்
பூஜ்யம் தொட்டன.

தேடலானபோது
சமுதாயம் பதிலாகி நின்றது..
அண்ணன் தங்கைகள்

நாங்கள்
சேர்ந்து கொண்டோம்
கூழற்றவும் உடைக்கவும்
தெரிந்து கொண்டோம்.

எங்களுக்கென இங்கு
எதுவுமே...
இல்லாமற் போகலாம்.

ஆனால்
அர்த்தமில்லாதவற்றை
திவசம் செய்து

அதற்கான பதில்...
பலன்களை...
தொட்டே தீருவோம்.

மறையாத மறுபாதி

மா
25

சின்னவளாய்

நானும் நீயும் கட்டிய வீடு
நாற்சாரமும் நல்லொருமுற்றமும்,
சேர்ந்து நாங்கள் கட்டிய வீட்டில்
சேராதிருந்தது ஏற்றத்தாழ்வு.

பெண்கள் சந்திப்பு மலர் - 1992

பட்டம் விட்டோம் பாதியாய் உழைத்தோம்
திட்டம் போடுவோம் தீர்வொன்றெடுப்போம்
தட்டான் பிடிப்போம் சரியாப்பிரிப்போம்
தோட்டம் போடுவோம் அறுவடை தொடுவோம்

மண்ணை அள்ளி சோறு ஆக்க
திண்ணையில் நீயும் காய்கறி நறுக்க,
அண்ணன் வரவால் ஆக்கியசோறு
அங்கும் இங்கும் சிதறிப்போகும்.

அம்மா அழைக்க அடுக்களைக்குதவ
மாமா அழைக்க படிப்பதற்கு உன்னை.
அத்தான் நீயோ அங்கே ஓட...
அண்ணன் என்னை இங்கே இழுக்க,

ஏழைகள் அவர்கள் ஏனிந்த நட்பு
அர்த்தம்கேட்டு மாமா அடிக்க
தடித்த தழும்புகள் நீயும் காட்ட
பிடித்துப் போனது விடுதலை வேட்கை.

யாரு மாமா? நானோ வினவ
'அவரு என் அண்ணன்' அம்மா கூற,
காரு பங்களா கறுத்தக்கோட்டும்
அவரிடமிருக்க அம்மாவுக்கில்லை?

ஆராய்ந்துபோக.....அம்மாவும் அன்று
அடுக்களைக்குதவ அண்ணன் படிக்க
மாறாக இதற்கு நியாயம் பேசி
சீராய் அமைத்தேன் சின்னவளாய்...
கற்றுத் தந்தாள் பெற்றவள் பாடம்
ஆற்றல் தந்தான் அவனும் சேர்ந்து
தோற்றுப் போகா துணையாகி
தொடர வாராய் தோழி நீயும்.

மறையாத மறுபாதி

MIA
26

ஆடலின் அர்த்தங்கள்

சிவன்

அவன் பெருமான்....
ஆடியே ஆடல்.....
அவை தீர்த்ததாக.....
ஐதீக அர்த்தங்கள்.

ஆனந்தம்...

கோபம்...
சாந்தம்... இவ்வாறு இன்னும்...
அது திருவிளையாடல்
அன்றைய புராணம்.
ஆங்கே புரட்டினால்...
அது சொல்வதோ...
ஆடல் சாதனை யென்று.

பிரளயம் கண்டு...

இருப்பது விடுத்து...
நகரத் தொடங்கினோம்,
ஆடித்திரிவதாய்... ஆடியே திரிவதாய்...
உயர்தினை உரைக்க,
கலியுகம்; கலியுகம்... கரையக்கரைய...
அசைவற்றிருக்க அஃதினைப்பொருளா?
அதுவும் அசையுமே.

ஆடலின் அர்த்தங்கள்

உணரப்படாத வேளை
தேடலின் ஆய்வாய்
தெரிந்ததும் இங்கே
ஆடல் சாதனை யென்றே.
ஆடியும், கவி பாடியும்
கறப்பதென்றாலும்
அதுவும் செய்வோம்.

மறையாத மறுபாதி

MIA
27

இருட்டைப் பிய்க்கும் வெளிச்சப்பறவைகள்

புதுமை - ஆடி 1989

அவன் அமையவில்லை

அவளுக்கு,

அடங்க,

அடக்க,

துடிப்பு இல்லையா?

பின்னே...

உங்கள் அனுபவங்களை

நாங்கள் படவில்லை...

என்றதொரு ஆதங்கமா?

நோக்கிடும்

சொல்லம்புக்கான...

எதிரம்பு எம்வசமுண்டு.

கற்பதே தொழிலாகி...

கல்விச்சாலைகள் கக்கி விட்ட போதும்,

கற்றுக்கொள்ள அநேகம்...

வாருங்கள், வாங்குங்கள்

இலவசம். இலவசம்...

கண்ணீர் அர்த்தமற்றது.

நம்வாழ்வு

நிச்சயிக்கப்படும்போது

நமதுவிருப்பு

மதிக்கப்படுவதில்லை.

என்றும்

நாம் ஊமையாக

நாலு சுவருக்குள்

கண்ணீர்

எவரையும் பாதிப்பதில்லை

நாம்

விரும்பாத வாழ்வில்

அர்த்தமற்ற கண்ணீருடன்

பெண்களே

நமது ஆசைகள்

அலட்சியப்படுத்தப்படும்போதும்

எண்ணங்கள் சிதைக்கப்படும்போதும்

திறமைகள் மறைக்கப்படும்போதும்

நாம்

மௌனமாக இருந்ததுபோதும்.

இனியும் அப்படியிருந்தால்

நம்மை அவர்கள்

உயிருள்ள சிலையாக்கி

துணியின்றி

வீதிக்கே இழுத்துவந்துவிடுவார்கள்.

நாம்

அழுவதை நிறுத்திக்கொள்வோம்.

கண்ணீர்குப்பையைக்கொட்டி மூடிய

கடமையைக் கிளறியெடுப்போம்

அர்த்தமற்ற கண்ணீரை

நிறுத்திவிட்டு

புதியபார்வையுடன்

வாழ்க்கையை அர்த்தப்படுத்துவோம்.

பலமான கேள்விகள்

நமது குரல் - சித்திரை 1990

அம்மா
தம்பியைமட்டும்
வெளியே
கடைக்குப்போக
படிக்க
விளையாட
அனுமதிக்கிறாய்.
ஏன் எனக்குமட்டும்
மறுக்கிறாய்?

புரிகிறது.

அடுத்தவீட்டு அக்காவைப்போல்
என்னை நீயும்
அடக்கி அடிமையாக
வளர்க்கப்பார்க்கிறாய்.

அம்மா
என்னைத் தடுக்காதே.
இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் பயந்து
என்னை
இக்கொடிய
கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடைக்காதே.

என் சிந்தனையில்
தைரியத்தில்
என்னை வாழவிடு.

உனக்கோ
அப்பாவுக்கோ
தம்பிக்கோ
பாரமாக இருக்காமல்
பலமாக இருக்கிறேன்..

தயவு செய்து
என்னைத் தடுக்காதே.

மறையாத மறுபாதி

மா
30

சாம்பற் பூச்சிகள்

நமது குரல் - ஆடி 1990

எங்களைப்பாருங்கள்.
எங்கள்
சேலையையும் ரவிக்கையையும் அல்ல
எமது உணர்ச்சிகளை.
எங்கள்
முகத்தையும் மார்பையுமல்ல
மனக்குமுறல்களை.

எங்கள் சுட்டில் குளிர்காய
நீங்கள் அடுக்கிய
விறகு கட்டைகளைச் சமந்தபடி
அடுப்பங்கரையில்
சாம்பற் பூச்சிகளாய்
இனியும் நாங்கள்
இருக்க மாட்டோம்.

உங்கள்
வறண்டுபோன அதட்டல்களையும்
நொருங்கிப்போன கட்டளைகளையும்
நிறைவேற்றும் மனிதப்பிணமாக
வாழாமல்
அவற்றை
ஆழமான கிடங்கில் கொட்டி
அழுத்தமாக முடிவிட்டு
மனிதர்களாக
நாங்கள்.

மறையாத மறுபாதி

மா
31

அடிமை வர்ணிப்பு

தோழியே
நம் கண்ணை மீனென்றும்
உதட்டைப் பூவென்றும்
முடியை முகிலென்றும்
எம்மை வர்ணிப்பதாகக்கூறி
உணர்ச்சிகளால் எம்மைப் போர்த்தி
நாம் என்றுமே
எம்மை அறிந்து விடாமல்
அவர்கள் கண்காணிப்பதை
அறியாமல்
கோழையாக
பேதையாக
யந்திரமாக
மௌனமாக இன்னமும்
எத்தனைகாலம் சீவிக்கப்போகிறோம்?

அவர்கள் போர்த்திய
கறுப்பு அங்கிகளை
மெல்ல விலக்கி
எம்மை அறிவோம்.

அன்று
நாங்கள்
அடக்கப்பட்டவர்களல்ல.

முண்டங்களே

முகமிருந்தும் முண்டங்களே
உங்களைத்தான்
முக்குச்சிந்துவதற்காக
எங்கள்
மார்புக்கச்சைகளை
அவிழ்த்துக் கொள்பவர்கள்
நீங்கள்.

ஈரலிக்குமுன்னமே
எங்களின்மேல்
எக்தனை கண்கள் நார்று நடும்
இங்குமான் எம்மால்
எச்சில் மழை
இத்தனை விஞ்ஞான வெய்யிலிலும்
குலமானத்திற்குக் குடைபிடிப்பது
நாங்கள் தான்
முகமிருந்தும் முண்டங்களே
உங்களைத்தான்
முந்தானை கட்டிக்கொண்டது
நீங்கள் அவிழ்ப்பதற்காக அல்ல.
எங்கள் அணுசக்தியை
அமைதிப்படுத்தவே.
வானம் பெரிது
சிறகடிக்கிறோம்
முள்வேலிகளைத்தாண்டி.

இனி உங்கள்
ஈன ஈட்டிகள்
எம்மைக் காயப்படுத்தாது.
நாங்கள் உயாக்கில்
முகமிருந்தும் முண்டங்களே
தொலைந்துபோன
முகங்களைத் தேடுங்கள்
குலைந்துபோன கூந்தல்களில்
குடுங்கள்
நாங்கள்
உயரத்தில்.

மாப்பிள்ளைக்கு வந்தனங்கள்

நமது குரல் - சித்திரை 1990

என்னோடு
வாழ வந்தவரே
உமக்கு
என்
வந்தனங்கள்.

சாதகங்கள் பார்த்து
எங்களைச்
சந்திக்க வைத்தவர்க்கும்
விலைகொடுத்து
உம்மை
வாங்கித் தந்தவர்க்கும்
நன்றி.

வாருங்கள்
மாப்பிள்ளையே
நம்
வருங்கால வாழ்வுபற்றி
வாதிடுவோம்.

மனங்கள்
இணையும்
திருமணம் இல்லைஇது நிச்சயம்.
உமது
பந்தங்களெல்லாம்
பணங்களோடு தானே!

இறக்குமதிகளும்
ஏற்றுமதிகளும்
இப்போது
உலக எல்லையை
அண்மித்துவிட்டன.

பூமியைவிட்டு
நாங்கள்
செவ்வாயில் வாழ்ச்சென்றால்

சூரியனையும்
சந்திரனையும்
சீதனமாகக்
கேட்பீரோ!

என்
கடந்தகாலக் கனவுகள்
கலைந்து போகக்கூடாது.

வாழ்க்கை
ஓர்
விளையாட்டல்ல.

ஆரம்ப அடிகளை
அவதானித்த வைப்போம்.

கொடுத்தவற்றை
எடுத்துக் கொள்ளமாட்டேன்.

விலைப்பட்டவரே
விலகிச் சென்றுவிடும்.
உமக்கு
என்
கோடிவந்தனங்கள்.

அப்பிள் மரத்தடியில் மாங்காய்களைத் தேடி

நமது குரல் - சித்திரை 1991

அகதி என்ற

அத்தாட்சிப் பத்திரத்தோடு
ஐரோப்பிய வாசலில்....

புல்லுப்போட்டு

புண்ணாக்கும் வைத்தனர்
பசி பறந்துபோனது நிஜமே.

நல்லா புறமும்

பலமான வேலிகள்

ஆம்!

ஜனநாயக நாட்டில்

சுதந்திர மனிதன்!

தமிழ் பேசி

கவி பாடி

கருத்துக்கள் கக்கிய

உதடுகள்

முரண்பாடு கொண்டு

சிக்கித் தவிக்கின்றன

சிந்தனையும் தான்.

ஏன் இங்கு வந்தாய்?

எட்டிநில் கறுப்பனே!

வெண்முகங்கள்

விட்டெறியும்

ஏளனப்பார்வையில்

தலை குனியும் மௌனமாய்.

இறந்துபோன நிமிடங்களை

இயக்கிப்பார்க்கும்

இதயத்து நினைவுகள்.....

வீட்டின் கோடியில்

மணற்பரப்பு

மா மரங்கள்

மரவள்ளி மாலை

நீர்வற்றிய

குட்டிக்கிணறு

குரும்பட்டித்தேர் இழுக்கக்

காத்திருக்கும் தோழியர்கள்.

மறையாத மறுபாதி

MIA

36

சமவெளி

நமது குரல் - ஜப்பசி 1990

சாமக்கோழி கூவி

சற்று நேரந்தான்

அந்த

சந்தி வேலிக்குள்

என்ன சலசலப்பு?

'மொட்டு மலர்ந்துவரும்

பட்டுடுத்தலாமென்று

பாவி நான்

கண்ட கனாக்

கொஞ்சமே?

முத்தவளுக்கு

முழுசாச்செய்யேல்லை

இவள்

பூத்துக்குலுங்கையில்

புனிதமாய் நீராட்டி

ஊரெல்லாம் பறைசாற்றி

பக்குவமாய்ப் படம் பிடிச்ச

பார்த்து மகிழலாம்

என்றிருந்தன்.

சட்டென்று இவளென்ன

சரித்திரத்தை மாற்றுகிறாள்?

பொங்கி வந்த ஆசைகளை

ஒரு பொடியிற்

பொசுக்கிப் போட்டாளே

தாய்மைக்குள் குமுறல்.

'விதைச்சது நாங்கள்

செடி

மரத்தையே

மண்ணுக்கை

புதைக்க நினைப்பா?

கந்தையரின்ரை கமலா

வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை

கதைக்கவே மாட்டாள்.

சின்னத்தம்பியரின்ரை

சின்னப்பெட்டை

தேப்பனுக்கு முன்னாலை

சிரிக்கிறதேயில்லை.

மறையாத மறுபாதி

MIA

37

எத்தினை துணிச்சல்
என்னையே எதிர்க்கிறாய்?
ஆண்மைத்தனமான
தந்தையின் அதுட்டல்.

'பட்டுப்புடவை
பளபளக்கும் தங்கநகை
படித்த புருசன்
பறந்தே வருவாரென்ற
பகற்கனவுகளின்
பத்திரப்படுத்தலில்
சித்திரமாகியே
சிறைப்பட்டுப்போனோம்.

விமர்சனத்தின்
தரிசனத்தில்
அடிமைக்காயங்களின்
அடையாளச்சுவடுகள்
நிமிர்ந்தால்தானே
நிதர்சனமானது.

விடுதலையென
விழித்துக்கொண்டன
விழிகள்.

சடங்குகள் என்ற
கிடங்குகள் தாண்ட
வெகுவாய் விரைந்தன
கால்கள்.

மகளோ -
செவிகளைச் செவிடாக்கி
நாளைய மலர்ச்சியின்
நம்பிக்கையோடு
வார்த்தைகளை
வரிசைப்படுத்துகிறாள்
நாற்கோணத்துக்குள்.

மறையாத மறுபாதி

மா
38

பலமாகும் முடங்கள்

தூண்டில் - மார்ச் 1991

மேற்குத் தேசத்தில்
மெலானியின்
மென்கரங்கள் சேர்த்து
அடிகளை நகர்த்தினேன் மெதுவாக.
துண்டிக்கப்பட்டது உறவு!

என் தோழிகளின்
தேசத்தவர்களின்
கொடூர நிலைகண்டு
விரிந்தது பார்வை
கண்களுக்குக் கட்டுப்போட்டனர்!
யதார்த்தங்களைக்
குருடராக்கிவிட்டதாய் நம்பினர்!!

விசரி,
வே(ச)தாரி
அடக்கமில்லாதவள்,
ஆம்பிளை மாதிரி.....

என்னைக்
காயப்படுத்துமென
வார்த்தைகள் வீசினர்!
மண்ணை மீட்டல்,
மக்களின் உரிமை,
மாதரின் வீரம்.....

வெளியுலகில்
போதித்தவர்கள்
கதவுகளையும்
இரும்புக்கம்பிகளையும் கொண்டு
வீட்டிலொரு
சிறைக்கூடம் செய்கனர்!
முடமாக்கும் முயற்சியால்
நான்

பலமாகிக் கொண்டிருப்பதை
செவிட்டுக் காதுகளுக்கு
உரத்துக் கூறுகின்றேன்.

மறையாத மறுபாதி

மா
39

விடிவை நோக்கி

தூண்டில் - ஜனவரி 1990

தோழியே!
உடைந்த பொம்மைகளுக்காக
உன் விழிகள் சிந்தியது
ஆயிரங் கண்ணீர் துளிகள்
அன்று நீ
சிந்திக்கத் தெரியாத
சிறுபிள்ளை.

காலங்கள் உன்னை
கன்னியாக்கியது.
சடங்கு நாடகத்தில்
நீயே பொம்மையாக்கப்பட்டாய்.

மாலை சூடியவனை
மண்டியிட்டுத் தொழுதாய்
மௌனங்களையே
வாழ்க்கையாக்கிக் கொண்டாய்.

பாதிப்பை உணராமலேயே
நீ
பாவிக்கப்பட்டாய்.

மதங்களையும், மரபுகளையும்
கூறியவர்கள்
உனக்கு வாழ்க்கையின்
நிஜ வெளிச்சத்தைக்
காட்டவில்லை.
அதனால்தான்
இன்னும் நீ இருட்டிலேயே....

விலங்கு போடுகிறாய்?
விடிவொன்று எங்களுக்கு

வேண்டுமென்று
விளங்கிக்கொள்

மறையாத மறுபாதி

மா
40

வேடத்தைக் கலைத்துவிடு
மௌனங்களும் இன்றே
மரணிக்கட்டும்.

வெளியே வா
வெளிச்சம் உனக்காகவும்தான்.

பாதையில் தடைகள் வரலாம்
பயப்படாதே !
ஓதுக்கிவிட்டு முன்னேறு
ஓதுங்கி விடாதே !

அதோ -
உனக்கு முன்னரே
முன்னேறிச் செல்கிறார்களே
அவர்களும்
விடுதலையை நோக்கி....

இணைந்து கொள்
இனிமேல்
வெற்றி உனக்கே.

மறையாத மறுபாதி

மா
41

உரிமைகளை மீட்டெடுப்போம்

அச்சம் மடம்
நாணம் பயிர்ப்பு
நால்வகைக் குணங்களாம்.....

நமது குரல் - சித்திரை 1990

எங்கள்
உணர்வுகளைச் சிதைத்து
உரிமைகளைச் சிறைப்பிடித்து
இடப்பட்ட
இறுக்கமான பூட்டுக்கள்

சிறைக்குள் நாங்கள்
சீதைகளாம்
பூட்டுக்கள் எப்படி
புனிதமாகலாம்?

ஆடவராலும்
ஆட்சியாளராலும்
எங்கள்
உரிமைகள்
பறிக்கப்பட்டு
மடமையின் அடிமைகளாய்
நேற்றுவரை வாழ்ந்துவிட்டதை
இன்று நாங்கள்
உணர்கிறோம்.

பூட்டுக்களை உடைத்துவிட்டே
புறப்பட்டு வருகிறோம்.

இழக்கப்பட்ட உரிமைகள்
எங்களாலேயே
மீட்கப்பட வேண்டும்.

மா

42

மறையாத மறுபாதி

அம்மாவும் நானும்

இந்த உலகில்
வந்து உதிக்கும்
ஓர் ஜீவன்.

என்
பிறப்பு அறிந்து
பல முகங்கள்
சுழித்துக் கொள்ளும்.

ஆரம்பப் பள்ளி
அடுப்படியில் ஆரம்பம்
அம்மாவே ஆசிரியையாய்...

ஆச்சியும்
ஆச்சியின் ஆச்சியும்
உதாரணங்களாகி

* அடக்கமான பெண் *
என்ற
பெருமை தேடிக்கொள்ள
அவள் உழைப்பில்
பெரும் பகுதி எனக்காக...

உண்மைகளை
எப்படி அவளால்
உணர முடியும்

இந்தப்
பரந்த பூமியை
அவள்
பார்த்ததேயில்லை.

ஆனால்
என்னால் முடியாது...

மா

43

மறையாத மறுபாதி

இளமையின்
இனிமைகளை
யாருக்காகவோ
விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு
வேதனைத் தீயில்
வெந்து மடிய
என்னால் முடியாது...

அண்ணாவும் தம்பியும்
சுற்றித் திரியும்
சுதந்திரம் பார்த்து
என்னால்
சும்மாயிருக்க முடியாது.

என்
சுதந்திரகி காற்றை
சூறையாடி
சிற்று உலகில்
நிறை வைத்துப் பூட்டும்
இந்த
சூறாவளி அமைப்பு முறைகள்
என்னால்
அடங்கி வாழ முடியாது.

நினைவுத் தொடரில்

மனிதம் - புரட்.ஜப்பசி 1992

நீள் தொலைவில்
வெண்பனிப் போர்வையுடன்
முடிவிலா மலைத்தொடர்கள்.

கோடையின் வருகைக்கு
கோலமிடும் பூக்கள்
நீண்ட இரவைத்
துரத்தி நின்று
வேடிக்கை பார்க்கும்
நள்ளிரவு சூரியன்.

ஆழ்கடலின்
அமைதி குலைத்து
ஆர்வத்தோடு
கரைதேடும்
அலைகள்,
கரை மணலோடு
கதைபேசும் அழகை
மறைந்திருந்தே
செவிமடுக்கும் செம்பரிதி.

செம்பந்தை
திசை தெரியாது
உருட்டிச் சிறைசெய்து
ஆட்சி பிடிக்கும்
இரவு.

பச்சை மஞ்சள்
வண்ணங்களிழந்து
நண்பனின் பிரிவுக்காய்
துக்கம் காக்கும்
தாவர இராச்சியம்.

மா

44

மறையாத மறுபாதி

மா

45

மறையாத மறுபாதி

இரவின் பிடியில்
இலவசமாய் தரைதொடுக்கும்
வெண் பனித்துகள்கள்
வெள்ளிகளைத் துணைக்கழைத்து
வீதி உலா வரும் வெண்ணிலவு.

இவையனைத்தும்
ஒருங்கே கொண்ட
கரையோரத் தீவுகளைப்
பிரிய நேர்ந்தது.

இயற்கை இழந்த
இயந்திரம் விழங்கிய
தலைநகரில், எனது
நாட்களை இழக்க
நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன்

எதற்காக.....?

மறையாத மறுபாதி

46

ஆண்

நமது குரல் - சித்திரை 1990

அன்று
கூலிப்படை
எனதுடலை
பதம் பார்த்தது.

பின்பு
அந்நிய இராணுவம்
தன்னை
திருப்தி செய்தது.

இன்று
மண்ணின்
மைந்தர்கள்
தமது
தேவைகளையும்
வேறுபாடேதும் இன்றி
செய்தே முடிந்தனர்.

இவையாவும்
தாய் நாட்டில்
என்னால்
பிராம்போட்
வந்திறங்கியும்,
ஐரோப்பிய சுகத்தில்
விரக்தியற்றவர்கள்
தமது கைவரிசையை
இங்கும்
காட்டத் தவறவில்லை.

இவர்கள்
யார்?
எமது
உடன்பிறப்புகள்
என்று
சொல்லிக் கொள்ள
நாக்கூசும்
உதவாக்கரைகளே.

மறையாத மறுபாதி

47

போலி எழுதுகோல்கள்

சமூகமாற்றம் புதுமை
புரட்சிபற்றி அனல்
கக்கும் கவிதைகள்.
சமூக நோய்களில்
அக்கறை அதிகரித்து
அவற்றை வெளிக்கொணரும்
வித்தியாசமான கதைகள்.

உழைக்கும் மக்களுக்கும்
அடிமைப்பட்ட இனத்துக்கும்
ஆதரவான கவிதை வார்ப்புக்கள்
கதைக் குவியல்கள்.

ஊருக்கோர் கொள்கை.
தனக்கோர் தனிக் கொள்கை
சீர்திருத்தம் பற்றி
சீறிஎழுதுவதில் மட்டுமே
சிரத்தையுள்ள
சிந்தனையாளர்கள்.

'உயிர்பறிக்கும் உரிமை'
இரும்புத்துண்டு மட்டுமல்ல.
பல எழுதுகோல்களுக்குமே.
உயிர் பறிப்பு,
உணர்வுச் சிதைப்பு,
உயிரற்ற உடலுக்கும்.
உணர்வுகள் மிதிக்கப்பட்ட
மனிதனுக்கும் வேறுபாடு என்ன?
முன்னையது புறக்கொலை
பின்னையது அகக்கொலை.
மொத்தத்தில் கொல்லப்படுவது
மனிதர்களே.

உணர்வுக் கொலைகளை
செய்துவிட்டு ஓர்
கொலைகளுக்காய்
கூட்டாக ஒப்பாரி.

இன்னுமா புரியவில்லை?
இவர்களுக்குத் தேவை
சீர்திருத்த போர்வை.

உணர்வுகளை மிதிக்கும் இந்த
உயிர் வதையை எந்த பட்டியலில்
சேர்ப்பது?

போதும் உங்கள் பொய்மைக்
கோலங்கள்.

அகதியின் புலம்பல்

கனவுகளைக்
கற்பனைகளைக்
கவிதையில் வடிக்க
முடிந்தது.
வதைபட்டு
சிதைவுற்ற
நெஞ்சங்களுக்கு
வழிசொல்ல முடியவில்லை.

வாழ்வதற்காய் போராடி
போராட்டமே வாழ்வாக
வருடங்கள் விடைபெற்றனவே
தவிர - அவலங்கள் தீரவில்லை.

மரணத்தின் வாடை
ஈழத்தில் மட்டுமல்ல
உலகின் எல்லா
மூலைகளிலும்.
எல்லா வேளையிலும்

அதிகார வர்க்கத்தின்
அரக்கத்தனம்
அடக்கப்படும் வரை,
அப்பாவி மக்கள்- சுவாசிக்க
வளியின்றி- சுவாசிக்காமலே
துயில வேண்டியதுதான்.

நாம் துயில்வதற்கு
முன்னுள்ள சிறிய கணத்தின்
துளியையாவது பயன்படுத்துவோமா?
பயனுள்ளவற்றிற்காக.

அனுதாபம்

நமது குரல் - ஆடி 1990

என்னை
அவர்களுக்குப் பிடித்தது
அழகான
பெண் என்பதால்.
அநாமதேயக்குரலில்
படுக்கைக்கு
அழைக்க முடிந்தது
அதுவும்
அவள் என்பதால்.
என்னை
வாழ்க்கைத்
துணையாக்க
விளைந்தது
கருத்தரீதியான
வளர்ச்சியென்பதால்
நண்பா
சகலவற்றையும்
தீர்மானிக்கும்
அதிகாரம்
தற்போது
உன்னிடம்
உள்ளதால்
தீர்மானங்கள்
யாவும்
பக்கச் சார்பாகவே
அமைந்து விடுகின்றன.
அதிகாரங்கள்
கைமாறும்
அடிமை விலங்குகளும்
ஆணாதிக்கமும்
உடைத்தெறியப்படும்
வேளை
வெகுவிரைவிலேயே.
நண்பா
உனது
இழப்புகளுக்காக
நான் முன்கூட்டியே
அனுதாபம்
தெரிவிக்கிறேன்.

விற்பனை

மாப்பிள்ளை வாங்கலியோ
மாப்பிளை வாங்கலியோ

மாத வருமானமுள்ள
உள்நாட்டு மாப்பிள்ளைக்கு
கை ரொக்கத்துடன்
கணிசமான தொகையும்
மாப்பிள்ளை வாங்கலியோ.

கடல் கடந்தவர்கள்
கழித்த காலங்களுக்கும்
தரித்த வேடங்களுக்கும்
வித விதமான விலைகள்
மாப்பிள்ளை வாங்கலியோ.

விபச்சாரப் பதிவிற்கு
ஏட்டிக்குப் போடும்
கூட்டமும்
வேதனை விரக்தியோடு
விலக்கப்பட்ட மக்களும்...
சந்தைக்கு வந்த இனமே.

விலைகளை நிறுத்தி
விருப்புகளுக்கு
இனியாவது
முதலிடம் கொடு.

நமது குரல் - ஐப்பசி 1990

மறையாத மறுபாதி

மீள
52

வெளியே வா

சக்தி - பெப்ரவரி 1991

பொறுமையைப்
பொறுப்பெடுத்தது
போதும்
நாற்குணங்களுக்கு நல்லாதரவு
வழங்கியது போதும்.
அடிமை விலங்குகளை
அணிகலன்களாய்
பூட்டியது போதும்

சமையல் தொடங்கி
படுக்கை வரை
இலவச சேவை
வழங்கியது போதும்

சுமைகளும்
துளிதுளியான
துன்பத்தின்
வெளிப்பாடுகளும்
மட்டும்
உனதல்ல
சூழவுள்ள சகலவற்றிலும்
உனக்கும் சம பங்குண்டு
வெளியே வா

மறையாத மறுபாதி

மீள
53

பிரகடனம்

பெண்கள் சந்திப்பு மலர் - 1992

பிறக்கின்றபோதே
வதைக்கின்ற நான்
பிறந்திருக்கக்கூடாது
பிறந்துவிட்டேன் அதுவும்
பெண்ணாக

சித்திர வதையின்
தொடக்கவிழா
முப்பதாம் நாளில்
ஆரம்பம்
துளைத்தும் பூட்டியும்

பன்னிரண்டை நான்
தாண்டுகையில்
உற்பத்திக்குப்
புதிய இயந்திரம்
தயார் என்கிற
விளம்பர நீராட்டுவிழா.

அடுத்த சில ஆண்டுகளில்
அவர்கள் இவர்கள்
விலைபேசி முடித்து
இடம்மாற்றப்பட்டு நான்
செக்குமடாய் சூழலுகையில்
வதைக்கின்ற
வலியுடன் என் மகள்

காரணமின்றி என்மீது
தொடரப்பட்ட
வன்முறைகள்
அவள்மீதும்
தொடரப்பட நான்
அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

விளம்பரம்
வியாபாரம்
அடுத்தவர் முடிவெடுத்தல்
அவளுக்குத் தேவையில்லை

சுதந்திரமாய்
சுயமாக
அவள் வாழ
இப்போதே எனது
போராட்டத்தை
ஆரம்பிக்கின்றேன்
இணைய விரும்புவோர்
இணைந்து கொள்ளலாம்.

நாமும் மனிதராய்

காய்ந்து கறுத்த மரக்கொப்புக்களில்
ரசவாதம்
தளிர் மொட்டுகள்
எட்டிப்பார்க்கும்
சூரியனின் வெண்கதிரில்
குளிர் காய்ந்து பூமி
பச்சைப் பட்டுக் கட்டும்.

மீண்டும் ரசவாதம்
பச்சை சிவப்பாகிப் பொன்னாகி
இலையுதிர்ந்து
மரங்கள் கறுப்பாகி
துக்கம் காக்கும்.

வானத் தலையணை கிழித்து
பஞ்சுத் துகளெனப்
பனி பறக்கும்.
பூமி வெண்பட்டால்
போர்த்துறங்கும்.

பூமி மட்டுமா நிறம் மாற்றி
வண்ணம் காட்டும்?
இல்லை-
நீயும் தான் தோழி!

பூமி கட்டும் பட்டுக்கேற்ப
உன் உடை நீளமும்
தடிப்பும் மாறும்.
மாறும் ஸ்கண்டி நேவிய
நாகரீகத்துக்கேற்ப
அவற்றின் நிறமும் அமைப்பும் மாறும்.

கைபோய்க் கறண்டி வரும்
உதட்டில் தமிழுடன்
நோர்வீஜியன் கொஞ்சம்
சிலவேளை 'பிசா' வுடன்
'ஓல்' லும் கூட

மறையாத மறுபாதி

மீ
56

சக்தி - செப்டெம்பர் 1991

உனது மாற்றத்தின்
வேகத்தில் அயர்ந்தேன்.

என்றாலும் தோழி
அன்றொரு விருந்தில்
வழமைபோல்
ஆண்களும் பெண்களும்
தனித்தனியாய் குழுமியிருந்தபோது
ஏதோ பகிடி கேட்டு
வாய்விட்டு நாம் சிரித்தோம்.
நாம் நாமாய்
நாமும் மனிதராய்
எவ்வித தடங்கலுமின்றி!

அப்போது நீ சொன்னாய்
'ஐயைய்யோ பெண் பிள்ளைகள்
இப்படிச் சிரிக்கலாமா?'

மென் வெப்பம் பெற்று
மனிதராய் மாறியிருந்த நாம்
மீண்டும் 'ஐஸ்' என உறைந்து
போனோம்.

அப்போது தெரிந்து கொண்டேன்
உன் மாற்றத்தின் திசை
முன்னோக்கியல்ல
பின்னோக்கி
அதுவும் எம் பாட்டி காலத்துக்கு!
எம்மை நாமே மதிக்காவிட்டால்
முன்றாம் மனிதர் எப்படி மதிப்பர்?

உன் மீது நீயே
பிரயோகிக்கும் அடக்கு முறை பற்றி
ஓரே ஒரு கணம்
சிந்திப்பாயா?

மறையாத மறுபாதி

மீ
57

பெண்ணாக ஒரு அகதி

சக்தி - யூன் 1991

ஸ்கண்டி நேவிய பெண்களிடமிருந்து
புற நாகரீகத்தை மட்டுமல்ல
உன்னை நீயே இழிவுபடுத்தாதிருப்பதையும்
இழிவுபடுத்துவோரைப் புழுவென
ஓதுக்குவதையும்
உன் உரிமைகளைப் பூரணமாக
உணருவதையும்
அவற்றை மறுப்பவர்களுடன்
போராடுவதையும்
கூடவே கற்றுக்கொள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
உனக்கு மட்டுமென விதிக்கப்பட்டுள்ள
சட்டங்களை அடையாளம் காணவும்
இருபாலார்க்கும் பொதுவென
அமுல் படுத்தாத விதிகளைத்
தூக்கியெறியவும் கற்றுக்கொள்.

இல்லாவிடில்
மனிதராய் அன்றி 'ஐஸாய்' உறைந்து
போவாய்

எந்த நவநாகரீக ஆடையும் உன்னை
வெப்பமுட்டி
மனிதராக்கா!

பணியும் வெப்பமும்
காலங்களுக்கேற்ப
மாறிமாறி
வந்திடும் பொழுதுகளில்

விரிந்து நெளிந்து
செல்லும் பாதையோரங்களிலும்
விரைந்து செல்லும் பஸ் வண்டியிலும்
மலர்களை விரும்பும் பூஞ்சோலைகளிலும்

கடந்து செல்கையிலும்
தரித்து நிற்கையிலும்
காட்சிப் பொருளென
முகத்திலிருந்து பாதங்கள் வரைக்கும்
என்னைப் பல கண்கள் அளக்கும்.

அகதியாதலால்-
ஆடையிலிருந்து உறுப்புகள் வரைக்கும்
பார்வைகளால் விசாரிக்கப்பட்டு
வயோதிபரிலிருந்து இளைஞர் வரைக்கும்
பஸ் கண்ணாடிகளில் கண்களை
பிரயாசத்துடன் என்மேல் வீசி
காமப்பார்வையை என் மேல் பதிப்பர்.
பெண்ணாதலால்..

தேசங்கள் தாண்டினும்
வாழ்நிலை மாறினும்
அகதியாகவும், பெண்ணாகவும்
என்னைக் கண்கள் நோக்கிய வண்ணமே!

நகர்வு

வீதிகளெங்கும் வெண்பனி
உறைந்திருக்கின்றது
அதிகாரிகளின் மனங்களைப்போல

இயங்கும் உடலுக்குள்
இயங்கா நம்பிக்கைகளுடன்
ஒரு மூலையில் நாம்.

இரும்புச் சங்கிலிகளும்
சப்பாத்துக்களும்
உடல்களை நசிக்கையில்
வலிபிறக்கிறது.

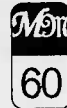
ஆனால்.....
சிதறப்பட்ட எண்ணங்களினால்
உண்டாகும்
வலி அதிலும்
மேலானது.

ஓவ்வொரு மூலையிலும்
தூங்கும் நம்பிக்கைகள்
உயிரற்று
சிதைந்து போயின.

கதைகள் மாத்திரம்
உயிர்த்திருக்கையில்
நிகழின் துயிலுடன்
தொடரும் எம்வாழ்வு

வெளிச்ச விழுதுகளின்
நிழல் படர்கையில்
மனித நேசிப்புடன்
உயிர்க்கும் நம்பிக்கைகளிற்காய்
பத்திரமாக
நாளைய பொழுதுகள்.

மறையாத மறுபாதி

சுவடுகளின் தொடக்கம்

என்னைச் சுற்றி
துருப்பிடித்த இரும்புக்கம்பிகளோ
வாழ்வையும் உலகையும் பிரிக்கும்
கனத்த சுவர்களோ
பிரத்தியேகப் பூட்டுக்களோ இல்லை
ஆனாலும் நான் ஒரு கைதி.

காலம் காலமாய்
தன்னம்பிக்கை
என்னிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
மனதால் நான் ஒரு கைதி

பிரபஞ்சமெங்கும்
உல்லாசமாக உலவித்திரியும்
காற்றைச் சுவாசிக்க
எனக்குச் சுதந்திரமில்லை

பாதையோரங்களில்
செல்லும்போது
என் கால்களை
ஆயிரம் சங்கிலிகள்
பிணைத்திருப்பது போன்ற பிரமை

பூட்டுக்களுக்குள்ளும் சுவர்களுக்குள்ளும்
என்னை நானே
மறைத்திருக்கும் வரை
அவர்களது பாரம்பரியங்கள்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

இனியாவது
காற்றைச் சுவாசிக்கவும்
வாழ்வின் அர்த்தங்களை உணரவும்
முரட்டு விலங்குகளைத் தகர்க்கவும்
நானே வெளியில் வரவேண்டும்.
தொடரும் சுவடுகளில் முதற்படி இதுவாகட்டும்.

மறையாத மறுபாதி

தர்பாரின் தகர்வு

நம்பிக்கைகளுடன்
 ஜனனிக்கும் விரும்பின்
 ஜனநாயகம்
 மீண்டும்.....மீண்டும்
 கருவிலேயே சிதைவுற்றது.

நண்பனே.....
 நீயும் துப்பாக்கியால்
 மட்டுமே
 நண்பனைப் பார்க்க
 பழகிக்கொண்டாய்.

கனமான ஆயுதங்களை
 கட்டாயமாய்
 உன்மேல் சுமத்தி
 உன்னைத் தேசிய வீரனாக்க
 முயற்சியிலோ பலர்

வானைப்பிளக்கும் ஓலங்களும்
 அர்த்தமிழந்த நம்பிக்கைகளும்
 வாழ்க்கையாகிவிட
 மழைகாலத்தில் நாய்களைப்போல
 நடுங்கி...சுருங்கி
 வாய்முடிய மக்கள்.....

கட்டளையிட்டதும்
 கொல்லுதல்
 பயமுறுத்தல்
 உந்தன் சகோதரர்களை
 இரக்கமற்று வெளியேற்றுதல்
 உன்னைச் சேர்ந்த
 கடமைகளாயின.

நாளைய பொழுதில்
 விடியலின்றியே நீயும் இறக்கலாம்
 ஆனால்.....
 சப்தமின்றி புதியவரால்

வெற்றிடம் நிரம்பும்
 போராட்டம் தொடரும்.....

மக்களை மெளனித்து
 அவர்கள் மெளனத்தில்தான்
 உந்தன் ஆயுதம்
 நிலைக்குமானால்
 எமது தேசத்தின்
 விடியலின் கல்லறை
 உனது கைகளால் கட்டப்படும்

ஆயுதம் போதும்
 நீ உயிர்வாழ.

சகுனம்

ஐந்து வீடுகளுக்கு ஒரே முற்றம்
பெரிய முற்றம்
முற்றத்தின் நடுவிலே
ஓர் மாமரம்
மாமரக் குடையின் கீழ் - என்
அப்பா சாக்குக் கட்டிலிலே

மாலைச் சூரியனும் களைத்து விட்ட நேரம்
தூ..... தூ.....சுடலைக்குருவி
நாயின் ஊளைச் சத்தமும்
எதோ துக்கறி என்று....
சொன்னது போலவே
அயல் வீட்டில் மரணம்.
ஆனால்....இப்போ...
சுடலைக்குருவியும், நாயும், காசமும்
களைக்காமல் கத்தும்
நாளாந்தம் துக்குறிதான்.

M

64

மறையாத மறுபாதி

புரியாத புதிர்

நிலவுக்குப் பயந்து பரதேசம் வரவில்லை.
அமாவா(ர்)சைக்குப் பயந்தே தொலைதேசம் வந்தேன்.
பள்ளி செல்லப் பயந்து பழுதாரம் வந்தேன்.
பாதி வழியிலே பழுதாகிப் போனேன்.

வெளியில் செல்லப் பதுங்கி இருந்தேன்.
உள்ளே இருந்ததால் செ(ர்)ல்லடி பட்டேன்.
செ(ர்)ல்லடிபட்டும் உள்ளிருக்க விரும்பாமல்
துணிவு பெற்று வெளியில் வந்தேன்.

இருட்டுக்குப் பயந்து வந்த எனக்கோ
இரவும் பகலும் நிலவாயிருந்தது.
வெயிலும் மழையும் குளிராயிருந்தது.
குழியும் மலையும் உயரமாயிருந்தது.

உயரமாயிருந்ததால் தான்.....
சூரியன் தெரியவில்லையோ..... என்று
வியக்கவைத்து - பின்னர்
மின்விளக்குத்தான் நிலவை மறைத்தது - என
புரிய வைத்தது.....

எங்கு திரும்பியும் புரியாத புதிர்
அமுதுக்குப் பெயர் பெற்ற
பொன் தமிழைக் காணவில்லை.
பன்னீர் நான்கும் கழுத்திலே
சுருக்குப் போட்டு இறுக்கக் கண்டேன்.

உயிரியல் கொலை மட்டுமல்ல
உடலியல் கொலையும் கண்டேன்.
இவை மட்டுமா கண்டேன்.
' கலைகளும் ' காலையில் குற்றயிராய்
போவதாய் காண்கிறேன் - இனியென்ன
பகலுக்குப் பயந்து இருளுக்குள்
ஓடி ஒழியப் போகிறேன்.

M

65

மறையாத மறுபாதி

உன்னோடு

சக்தி - யூன் 1999

இயற்கையே!
உன்னோடு
எப்போதும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளவே
விரும்புகிறேன்.

ஆறுகள்
நதிகள்
எல்லையின்றி இருப்பதைப்போல
எப்போதும்
எல்லையில்லாது-

இந்த
அண்ட வான் வெளியில்
ஏதோ செய்தியாய்
ஒளி சிமிட்டும்
ஒற்றை நட்சத்திரமாய்
எல்லையில்லாது
செய்தி சொல்லி-
காலங்கள் தங்களுக்குள்
கைகுலுக்கிக்கொள்கையில்
எங்கள்
மத்தியில்
வளர்ந்து விட்ட
எனது பொம்மை
அக்காமார்கள்

எமது சகோதரிகளுக்கு மட்டும்
இயங்கியல் விதிகள்
பொய்த்துப் போகையில்-
காலச் சக்கரத்தின்
கண்காட்சிச் சாலையில்
தலையாட்டும் பொம்மையாய்-
வேண்டாம்.

எப்போதும் குழந்தையாய்
இருக்கவே
இயற்கையே
பின் நோக்கிக் கொஞ்சம்
நகர்ந்து கொள்.....

உன்னோடு எப்போதும்
கைகுலுக்கிக் கொள்ள
இந்தக் குழந்தைக்காய்.

மறையாத மறுபாதி

66

கள்ளி

பெண்கள் சந்திப்பு மலர் - 1992

வறுமை
எங்களை
நிரப்பியது
கண்ணின் நீர்
எமை
குளிப்பாட்டியது.
ஆசை ஏக்கங்கள்
எமது
ஆடைகளாயின.
சிங்காரித்தே
எம் அழகு
நிதம் குறைந்தது
வருட விளிம்புகள்
எம் வயதை
தாராளமாக்கியது.
சீதனத்திற்கு
வழியில்லாததால்
எமைச் சுற்றி
உரஞ்சிப் பார்க்கும்
இளைஞரில்
ஒருவன் கூட
புருசனாய்வர
தகுதி இழந்தான்.

மறையாத மறுபாதி

67

அம்மாவிற்கு

பதுங்கு சூழியும் கூடப்
பாதுகாப்பற்றதே
எமது இன்றைய வாழ்வு

அஸ்தமித்த சூரியன்
அரங்கிற்கு வருமுன்பே
குண்டு கொட்டிச்
செல்லும் கொலை விமானங்கள்

நாசிக்குப் பழக்கமான
கந்தகக் காற்றும்
காதுக்கு நெருக்கமான
கனத்த ஓலியும்
காலைப் பொழுதுகள் எமக்கு.

இந்நிலையில்
அம்மா
படிப்பு சாதியுடைய
அந்தஸ்து கௌரவமுடைய
குடும்பத்தினைத் தேடி அலைகிறாள்,
ஓர் மாப்பிள்ளை வாங்குதற்காய்.

அண்ணாவும் தம்பியும்
கூடவே அக்காவும்
அடிமைநிலை தீர்க்க
அக்கறையோடு புறப்பட்டு
விடுதலை பற்றிய
விளக்கமேயின்றி
இயந்திரத்தால்
பேசிக்கொண்டதும்

சக்தி - செப்டெம்பர் 1991

அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட
அநியாய இழப்புகள்
உன்னை இந்த
மனித சந்தைக்குத் தள்ளியதா?

அல்லது,
நீ சுமந்து வந்த

எமது சமூகத்தின்
அழுக்குகள் அத்தனையும்
நானும் சுமக்கவேண்டும்
என்ற எதிர்பார்ப்பா?

அம்மா!
மனிதனை மனிதனாக
பார்க்க முதலில்
பழகிக்கொள்வோம்.

நாளைய இருப்பு பற்றிய
நம்பிக்கையற்ற நடமாடும்
உயிர் பிணங்கள் நாம்
உயிர் தப்ப வேண்டுமானால்
ஊரைவிட்டு ஓடுவோம்.
ஆனால் விலை கொடுத்து
வாங்கியவனுடன் மட்டும்
ஓட நான் தயாரில்லை.

ஏக்கம்

குளிரின் கொடுரத்தில்
கொடிய பசி
கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்தது.

குடும்பம் ஒன்று
குளிக்கால இரவுகள்பற்றி
பல கதைகள் பேசியது.

குடும்பம் என்றதும்
கூடவே
குருதி பாய்ந்த
கொடுமை நாட்களும்,
கூட்டத்தில் துணையிழந்த
துயரங்களும்,
தொலைந்துபோன உறவுகளும்,
இறந்துபோன நட்புகளும்,
இமைகளை நனைக்கையில்....

சாளரத்தோடு
சமரசம்பேசி
ஓடிவந்து
உச்சி முகரும்
அந்தக்
குளிர் தென்றலும்,
பாரபட்சமின்றி
பகலிலும் ஒளி
வழங்கும்
பளிங்கு நிலாவுமும்,
பறவைகளின்
பாடல் ஆலாபனைகளும்.....

தூண்டில் - தை 1991

எத்தனையோ
யுகங்களென்றாலும்
இருப்பைவிட்டு
அகன்றுவிடுமா?

செயற்கையில்,
இருளில்,

துளைத்தெடுக்கும்
துருவக்குளிரில்
கழிப்பவை யாவும்
கடும் சித்திரவதைகளே.

அந்த நிலவும்
கதை சொல்லும்
காற்றும்
இழந்தவைதானா?

நெருடல்

உண்பதற்கு
மட்டும்
உதடுகள் பிரித்து
உரத்து
உச்சரிக்கவே
உரிமையின்றி
போராட்ட
உரிமையாளர்கள்
உலைவைத்துவிட்டார்கள்.

இது எம்மண்ணில்.

உரிமைப்போராட்டத்தில்
உண்மையிலேயே (?)
பங்குகொண்ட
அரசியல் அகதிகள்
நாம்.

அந்நிய நாட்டில்
அடக்கு முறையையும்
நிற வெறியையும்
அலட்சியப்படுத்திவிட்டு
அன்று கட்டிய
அடிமைத் தாலியை
கனதியுடன்
திரும்பக்கட்டலை
தலை குனிந்து
ஏற்பதை
வீடியோ எடுப்பதில்
மட்டுமே
எமது
கலாச்சார
விழுமியங்களைக்
காத்துக்கொண்டும்
போதைப்பொருள்
தொடக்கம்
எய்ட்ஸ் வரை
சேர்த்தலில்

நூண்டில் - ஆவணி 1990

மறையாத மறுபாதி

72

நாகரிக முன்னேற்றங்களைக்
கொண்டவர்களாயும்.....
உலோகம் காய்க்கும்
உடம்புகளாகவும்.....

நாட்டில்
நடந்துகொண்டிருக்கும்
கொலை வெறியையும்,
கதிரைப்போட்டியையும்
நியாயப்படுத்தி
விடுதலைவீரர் (?)
மரணக் கலாச்சாரத்திற்கு
இங்கேயும்
மதில் கட்டிக்கொண்டும்....

சீர் கெட்டு,
தறிகெட்டு,
சிந்தனையின்றி....

பயணப்பத்திரங்கள்
பலமானவையானாலும்
உழைப்பை
உறிஞ்சிய பின்
உதவா நிலையில்
சொந்த நாட்டிற்கே
விரும்பியும்
விரும்பாமலும்
அனுப்பப்படுவது மட்டும்
விலக்கற்றது.

முடிவின்றிய
துயரவாழ்வு
எம்மோடு
முடியட்டும்.
நாளைய மனிதர்களுக்காவது
நல்ல காலகள்
புலர்வதற்கு
இன்றைய
அஸ்தமனங்களில்
இயன்றவரை
உழைப்போம்.

மறையாத மறுபாதி

73

உயிருள்ள சடலங்கள்

விரைவாக
கண்ணை திறவுங்கள்
மிக விரைவாக
உங்களை மண்போட்டு
இவர்கள்
அடக்கம் பண்ண முன்
உங்கள் வழி சந்ததியும்
சீழ் பிடித்து
புரையோடுவதன் முன்
சத்தியமாய்
நீங்கள் இறந்துவிடவில்லை
சும்மா கொண்டு விட்டதாய்
இவர்கள் கனவு.
சே! இந்த
கல்லறையுமல்லவா பழசு
புழுதியுடன் புகையுமாய்
'நினைவுச்சின்னம்' என்கிறார்கள்
இவர்கள்.
புகையுடனும் புழுதியுடனும்
நீங்கள் தோற்றதால்
உருப்பெற்ற 'வரலாற்று'
சின்னமென்றார்கள்.
தயவு பண்ணி
புரியுங்களேன்
நீங்கள்
இறந்துவிடவில்லை.
வெறும் ஜடமாய்
காட்சிக்கு வைக்கப்பட
மயக்கப்பட்டுள்ளீர்கள்
இதுதான் உண்மை
அதனால்
மீண்டும் உங்களால்
விழிக்க முடியும்.
ஆனால்
விழிப்பின் வாழ்வு
பெண்ணாய் வேண்டாம் மானுடராய்....

சக்தி - நவம்பர் 1990

மறையாத மறுபாதி

74

தொலைவிலில்லை

சீதையாம்
கண்ணகியாம்
நளாயினியாம்-இவர்கள்
வழிபற்ற
போதனைகள் ஏராளம்
எங்களுக்குக் காராளம்
கல்லையும் கனலையும்
சாட்சிக்கழைத்து
காகித்தில் சீர்பெற்ற
இவர்களுக்கு
இல்லைத்தான் பிரக்களுகள்.
ஆனால்....
ஜீவ அணு ததும்பும்
எம் ஆத்மாக்களுக்கு?
உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு
உணர்வுகள் மழுக்கப்பட்டும்,
உழைப்புக்கள் சுரண்டப்பட்டும்
அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டும்,
காமாந்தரப் பார்வை பட்டு
சந்தேகப் பார்வை கண்டும்
அனல் கக்கும் எம் சூக்கும அணுக்கள்
கொந்தளிக்கும் மனவலைகள்
பொங்கி எழும்
ஆர்ப்பரிக்கும்
தீயுக்கும் புயலுக்கும்
திரைபோடும்
போலிச் சமுதாயக்
கோட்பாடுகள்
நடைமுறைகள்
முட்பற்றைக் கருத்தியல்கள்-
மறைத்து நிற்கும்
எம் தாற்பரியக்கை
தகிக்கம் எம்மணுக்கள்
உள்ளீட்டுச் சக்தியால்
சமுதாயப் பெருமலைகள்
சரிந்து சமனாகும் நாள்
தொலைவிலில்லை.

கண் - வைகாசி 1989

மறையாத மறுபாதி

75

அழையா விருந்தாளிகள்

வெள்ளிப்பனி படிந்த
இலையுதிர்ந்த நெடு மரங்கள்
பெருங்கட்டை சாலைகளில்
எலும்பையும் ஊடுருவும்
ஊசிப் பனித்துளிகள்.

கண் - தை 1990

உறைந்து விட்ட பனிப்பாளங்களில்
சருமம் குத்திட
கைகளிலும் கால்களிலும்
நிணத்தாலான முட்கள்.

உருகிய தார் வீதியில்
கால்கள் கொப்பளிக்க
நடந்த போதும்
நாம் பெற்ற
உண்மையான காற்பங்கள்.

அழையா விருந்தாளிகளான
எமக்கு-
பாராமுக விருந்தோம்பல்.

நினைவுகள் மட்டும் பசுமையாகி
கனவுகளைத் தொலைத்த
எமக்கு-
நடப்புக்கள் எல்லாமே
வெம்மை.

மனிதம் எங்கே?
நாளையும் இருப்பேனா?
கேள்விக் குறிகளின்
பூதாகர நெரிச்சலால்....
பனிச் சாரலில்-
நடுங்கும் கூதலில்
நீண்ட வரிசைகளில்
நாம் -
ஆயுட் தண்டனைக் கைதிகளாக...
அகதியான குற்றத்திற்கா?

மறையாத மறுபாதி

76

ஓர் உடன்படிக்கை

முதிர்ந்த கன்னி
முதிராத அனுபவம்
எண்ணிரண்டு பருவமுதல்
எண்ணத் தொடங்கினேன் வருடங்களை

கனவுலகின் ராஜகுமாரன்
நிஜவாழ்வில் வரவில்லை
சன்மானம் இல்லையென்று
சந்தையில் விலைபோகவில்லை!

லட்சங்களை மதித்து
லட்சியங்களை அவமதிக்கும்
ஆடவர்க்கெதிராக
ஆக்குவோம் ஓர் உடன்படிக்கை!

சீதனம் கேட்பவரை
சீ... என்று விரட்டிடுங்கள்
மணம் இல்லாவிட்டாலென்ன
மாய்ந்துவிட மாட்டோம் நாம்
மனம் வைத்து செயற்பட்டு
சீதனம் என்ற சொல்லை
அகற்றிடுவோம் அகராதியைவிட்டு!

மறையாத மறுபாதி

77

என்று

தூண்டில் - ஆனி 1990

விடிவு! விடிவு!! என்று
விடியலுக்காய் ஏங்கியவர்கள்
விடியும் போதெல்லாம்
சூரியனைக் கடிந்தபடி.....!

எப்படி...?
எம்மவரின் வாய்மொழிகளிலெல்லாம்
நாம் சற்று.....வித்தியாசப்பட்டு
கலாச்சாரம் தின்னும்
பேய்களென்றானோம்.

தன்னடிமையைத்
தானுணரும் காலமது.
உற்பத்தியாகிட நாமொரு
உதிரிகளானதாலா
அல்லது....!
சமூகவிலங்கொன்றால்
பெண்ணினத்தை மட்டும்
பூட்டத்துடிப்பதை
துடிப்புடன் விளங்கிக்கொண்டதாலா
எது?

சிலவேளை- நாமும்
பேரம்பேசி
வாங்கிய பொருளிற்கு
காலம் முழுவதும்
பெரும்சேவை செய்திட
உடன்பட்டிருந்தால்....!

வரலாறும் தொண்டு செய்தபடி
மறு உலக மாற்றத்தில்
எம்மைக் கண்ணகியாக்கி
மண்டியிட்டிருக்கும்.

அன்றெல்லாம் தூவப்பட்டன
வர்ணனைப்பூக்கள்
இவர்கள்
மயங்கிக்கிடந்தாலே...!

இப்போதெல்லாம்- எமக்கு
வழங்கப்பட்டபடி- தேசியப்பட்டங்கள்
நாம் விழித்தெழுந்ததாலே...!

முகம்பார்த்து
புன்னகை விரித்ததாலே
புகையிலையுடன் ஒப்பிடப்பட்டு
துயரத்தில்
ஏழு கோயிலை இடித்துரைத்தோமாம்!

எம்மினத்தை நாமே
ஏளனம் செய்யும்....!
எச்சங்கள் துடைக்கப்பட்டு
என்று....? என்று...?!
நம்மினத்தில் வீசப்பட்ட
அடக்குமுறைச் சேறுகளை
கழுவ முனைவோம்.

மீண்டுமொரு இருளுக்காய்

எமது
எச்சங்களும் சொச்சங்களுமே
இவர்கள்
உணவென்றாயிருந்தபோது

எம்மை
ஆண்டதொரு பரம்பரையில்
மனிதங்களாய்கூட
நாம்
மதிப்பிழந்து போனோம்.

மானுட
படிக்கற்களில் எல்லாம்
ஆங்காங்கே
நமது
இறக்கங்கள் தான் பின்னேற
அன்று தொடங்கி
தொடரும்

எமது
போதிப்புகளும்
உணர்வுகளை
உள்ளே
புதைக்கும் தந்திரம் பற்றித்தானே

முணுமுணுத்தாலும்
ஓரு
முலையில் நின்று.....

மானத்தின்
பொருளறியாதொரு சமூகத்தில்
தொலைந்து
நம்மை
அந்நியமாக்கிக்கொண்டோம்.
சாமத்தின் பாவனைக்காய்
நாம்
இன்னும் தகுந்த
பாதுகாப்பில்
சதைப்பிண்டங்களுடன்.....

சக்தி - செப்டெம்பர் 1991

மறையாத மறுபாதி

மீரா
80

நாடக மனிதர்கள்

பதாகைகள்
வானத்து வயிற்றில் இடிக்க
நீண்ட ஊர்வலம்.

இறுகப்பூட்டிய
இரும்பு யன்னலூடாக
விழி எறிந்தேன்.

என்னை அடைத்தவர்கள்
முன்வரிசையில்
ஓங்கிய குரலெடுத்து
கோஷம் பாடிச் சென்றனர்.

கொடிபிடித்துச் சென்ற
சிலர் வந்து
என்னை
அடக்கிவிட்டுச் சென்றனர்.

இரும்பு யன்னலின்
சிறிய துவாரமும்
இப்போ
அடைக்கப்பட்டு விட்டது.

காற்றுக்குத் தடை
விதிக்கப்பட்டு விட்டது.
வீதியில் உலவ அனுமதி
மறுக்கப்பட்டு விட்டது.

கூக்குரலிடுகிறார்களே
ஏன்.....?
கொடி பிடிக்கிறார்களே
எதற்கு....?

யாரோ சொன்னார்கள்
பெண்விடுதலை யாசித்து
நடக்கிறார்களாம்.
(நடக்கட்டும் நாடகம்)

ஓசை - கை, பங்குனி 1991

மறையாத மறுபாதி

மீரா
81

அடக்கம்

ஓசை - ஐப்பசி, மார்ச்சு 1990

தம்பி தலையில் குட்டினான்
'எதற்காக..?' என்று கேட்டேன்.
ஆணோடு சரிநிகரோ
அடங்காத குமரி என்றாள் அம்மா.
அடங்கினேன் மெளனித்து.

அறிமுகமில்லாத
ஒருவனின் முன்னால்
உட்கார வைத்தனர்.
அப்போதும்
அடக்கமாய்
தலை குனிந்திருந்தேன்.

மஞ்சள் கயிற்றில் தங்கப் பதக்கம்
நெஞ்சைத் தொட்டது.
அடக்கத்திற்கு
பாராட்டென எண்ணிக்கொண்டேன்.

வலது பாதம் பதித்து
உள்ளே அழைத்தனர்.
உட்புகுந்தபின்
திரும்ப நோக்கினேன். படிக்கட்டுக்களை
புதிய கோடுகள்
கிழிக்கப்பட்டிருந்தன.
அடக்கத்துக்குள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு
அனேக காலங்களென்பதை
இப்பொழுதுதான் புரிந்து கொண்டேன்.

(புரியாதது : இது எத்தனையாவது
திருத்தச் சட்டமென்பது)

மறையாத மறுபாதி

82

இருளினுள்ளே

ஓசை - ஆடி, புரட்டாதி 1990

நேற்றைய இரவில்
ஏதோ அனர்த்தம்

இன்றைய அதிகாலையும், காலையும்
சாவின் முன்கலையும் இழந்து
சலனமற்று
சுவமாய்க் கிடந்தது.

நெருப்பில் உருகிய
கொழுப்பு நெடியை
பனிப்புகார் சுமந்து வந்து
தெருக்களில் தூவிச்சென்றது.

இன்னும் விடியவில்லை:
இன்னும் விடியவில்லை.
ஓன்றிரண்டு காகங்கள் மட்டும்
இணல்வாடி இலைகளுடு கூவியது:
இல்லை: கதறியது.

இணல்வாடி மரத்தினடியில்
நிலத்தில்
முளைக்கால்கள் ஊன்றி
வேப்பம் விதைகள்
உச்சி மரத்தை அண்ணாந்து
கிளைகளுடே
சிதறும் தூரியத்தெறிப்பை
எப்போது விடியும்? என்று
கேட்டு வைக்கும்.

இன்னும் விடியவில்லை என்பதை மட்டும்
உச்சிமரக் காகங்கள்
உளறிக்கொண்டிருக்கும்.

மறையாத மறுபாதி

83

சிந்திப்போம் நிந்திப்போம்

விடியல்களுக்காக தினம் நாங்கள்
வேட்டையாடும் வெட்டுக்கிளிகள் அல்ல
குடிமுழ்கிப் போனாலும் எங்கள்
குணம் மாறிப் போவதற்கு.

ஏழ்மைக் கருவறைக்குள் எங்கள்
இளமைக் கருவிழிகள்
தாழ்மையாய்த் தவித்ததெல்லாம் ஓர்
வேள்வித் திருவிழிப்பே....

சின்னஞ் சிறுசுகளாய் நாம்
சிறகடித்துத் திரிந்த போது
கேட்டறிந்த ஞானமிது...இந்தக்
கேடுகெட்ட சீதனம்...அது
பாடுபட்டுழைத்த பணம், வீடு
ஏட்டுத்துக்கற்ற பாடம்
இவையாவுடன் சேர்ந்த நற்குணம்
சீதனமாகி வேண்டும் பெண்ணுக்கு....

சிந்தித்த மனதுகளில் தினம்
வந்து போனது எண்ணங்கள்.
நற்குணத்துடன் நல்ல படிப்பும்
பொற்குடமாகியே சீதனமாகிவிடும்.

எதற்காக மேலதிகப்பணம், வீடு?
எதற்காக சீர் வரிசை இவளுக்கு
அன்று கேட்டது கேள்வி...
இன்றும் தொடர்கிறது சீர்வரிசை.

ஆண்டவன் தந்தது ஆற்றிவு...
ஆற்றல் உண்டு சிந்திப்பதற்கு....
சிந்திப்போம்....நாம் சீர்தூக்குவோம்.
நிந்திப்போம்....நாம்....சீதனத்தை...

